

OBČASNÍK FARNOSTI SVÄTÉHO DUCHA
B.BYSTRICA - PODLAVICE

apríl 2011,
číslo 12, ročník V.

Duchovný pohľad

OBSAH

Úvodník - Nádej v bode nula	3
Takto si tu žijeme	4
Návšteva Mikuláša	6
Požehnanie tehuliek	7
Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov	7
Silvester „u baču“ na fare	8
Modlitba adventného deviatnika	9
Požehnávanie detí	9
Dobrá novina	10
Nultý ročník vianočného punču	11
Vianočný stolnotenisový turnaj 2010	11
Zo zákulisia Vianoc	12
Súrodenci Jendruhovci	13
Modlitbové trojdnie v Podlaviciach	14
Kreslo pre hosťa - Manželia Pokorní	15
Benedikt XVI. prijal členov Neokatechumenátnej cesty	17
Ľbeseda s pánom doktorom Očenášom	18
Život hodný obdivu	19
Chlieb pre chudobných	20
A prečo „Chlieb sv. Antona“?	21
A prečo práve chlieb?	22
A na záver	23
Svetový deň chorých slávil aj v Rooseveltovej nemocnici	24
Na čo nemôžeme neodpovedať?	24
Národný týždeň manželstva	25
Fašiangové stretnutie (nielen) farskej rodiny	26
Fašiangy pohľadom pozvanej priateľky – list	26
Pútnici viery a pôstne obdobie	27
Púť na Raticov vrch	28
Boh vie, prečo	29
Nedeľa Božieho milosrdenstva	30
Som lektor – čítam Božie slovo	32
Služba v chráme a v okolí	32
Internet náš každodenný	33
Redaktori farských masmédií o ďalšom pôsobení v digitálnej ére	34
Další rok v činnosti Neinvestičného fondu PODLAVICE RKC	35
Biskupský chlebič	37
Plánujeme 2011:	37
Program bohoslužieb vo farnosti BB-Podlavice	38
Výsledky stolnotenisového turnaja, celkové umiestnenie	38
Veľká noc 2011 - program bohoslužieb	(obálka) 40

Duchovný pohľad, občasník: číslo 12/2011, ročník V. (vyšlo 17.4.2011)

Vydáva Rím.kat. farnosť Svätého Ducha Banská Bystrica – Podlavice

Skubínska cesta 6, 974 09 B.Bystrica, kontakt: 048/4146393,

bb.podlavice@fara.sk, www.podlavice.fara.sk;

Redakčná rada, grafická úprava, tlač:

- za obsahovú stránku zodpovedá Mgr. Daniel Bédi, SF, farár

- jazyková úprava: PhDr. Lenka Bačíková

- grafická úprava: Žaneta Murgašová

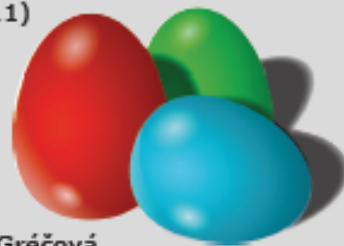
- foto: archív prispievateľov, archív farnosti, Helena Žebyová, Mária Gréčová,

- tlač: Dali-BB, s.r.o., Jilemnického 7, Banská Bystrica, náklad 200 ks.

Pre vnútornú potrebu farnosti. Redakcia si vyhradzuje právo úpravy a krátenia príspevkov.

Schválené Biskupským úradom v Banskej Bystrici pod č. 112/1/2011

Foto na titulnej strane: Veľká noc 2010 v Podlaviciach

Úvodník - Nádej v bode nula

Ak existuje slovo, ktorým sa dá vyjadriť podstata veľkonočných sviatkov, tak je to slovo „nádej“. Možno v dnešných časoch o to viac, že prežívame krízu. Ekonomickú, hospodársku, ale odvážim sa napísať, že snáď ešte hlbšiu morálnu a ľudskú. Akoby sa egoizmus, lož, pokrytectvo, beznádej a prázdnota natrvalo usídlili medzi ľuďmi a v ľuďoch. V nás.

**Niet ho tu. Vstal z mŕtvych!
Lk 24, 6**

Prichádza čas, ktorý nás môže z tohto smrtiaceho kolobehu vytrhnúť. Otázkou je, či v to veríme a či to vôbec chceme. Či nie je egoistické pohodlie pre nás viac ako riskantný život s Kristom. Áno, riskantný, pretože vyžaduje odvahu zmeniť seba a ochotu budovať lepší svet.

Veríme? V čom spočíva naša nádej? Viera a nádej by vždy mali ísť spolu. Tak, ako spolu bežali apoštoli Peter a Ján k prázdnemu hrobu. Nádej možno dá viere prednosť, aby nahliadla do hrobu a vyslovila, čo vidí. Ale nezabudnime, že nádej bežala rýchlejšie a v cieľi je prvá. Sú chvíle, kedy je ťažké veriť – ako to určite bolo v ono veľkonočné ráno – vtedy však nádej razí a ukazuje cestu (porov. Jn 20, 3-8).

Spomeňme si na smutné miesto uprostred rušného Manhattanu, na jamu po mrakodrapoch, zničených teroristickým útokom na prahu tretieho milénia, 11. septembra 2001. Američania nazvali toto miesto – túto nezahojenú ranu na tele nášho sveta – Ground Zero (Point Zero), teda bod nula. Vidiac tento obraz, nemožno sa zbaviť myšlienky: áno, tu a teraz má Amerika (a svet) svoj „bod nula“.

„Kde bol Boh v Osvienčime?“ pýtali sa rabína Jonathana Sacksa. „Bol tam v prikázanií *Nezabiješ*,“ odpovedal rabín. Aj 11. septembra bol Boh na Manhattane v prikázanií: *Nezabiješ! Miluj blížneho ako seba samého!* I v ten deň sa v kostoloch čítalo: „*Milujte svojich nepriateľov*“ (Lk 6, 27) a v mešitách z Koránu: „*Ak zabiješ jediného nevinného človeka, je to, akoby si zabil celý svet.*“ I v dnešnej kríze je Boh prítomný v prikázanií *Nepokradneš* a vo vete „*Nemožno slúžiť Bohu aj mamone*“ (Mt 6, 24).

Boh, ktorý sa zjavil Mojžišovi na púšti v ohnivom kríku, k nemu prišiel ako výzva a úloha, ako nádej a prísľúbenie: „*Budem s tebou. Choď, splň úlohu, ktorú ti dávam. Choď a vysloboď môj ľud.*“ A na opätovnú otázku zjavuje svoje meno a svoju podstatu: „*Budem s tebou.*“ Toto mu muselo stačiť, Boh viac o sebe neprezradil. Boh neprichádza ako náhrada či konkurent našej slobody, ako ten, ktorý by nás zbavil našej vlastnej zodpovednosti. Naopak, dovoľáva sa našej slobody a svoj plán zveruje do našej zodpovednosti v podobe poslania a prísľúbenia.

Negarantuje bezproblémový priebeh, ani oslnivý úspech vecí, ktoré od nás žiada; iba sľubuje: „*Budem s tebou. Budem s tebou aj v temnej noci na tejto ceste tak, ako som bol s Jakubom: niekedy ťa posilím spánkom plným prorockých snov, inokedy budem s tebou zápasiť ako vtedy na brehu riečky Jabok. Budem s tebou ako s Abrahámom v zlomovom bode strašnej skúšky na hore Moria, budem s tebou ako s vyčerpaným Eliášom na púšti, keď som mu poslal výzvu, aby pokračoval v púti, ale i chlieb ako posilu na cestu.*“

Tieto obrazy sa nám zjavujú, keď myslíme na všetky miesta hlbokých rán na mape ľudských nádejí, keď bez slov stojíme pod bránou Osvienčimu, na Ground Zero, keď vidíme obrazy skazy na Haiti, v Čile, keď vidíme mŕtve telá prikryté plachtami, keď sa osobne stretávame so smrťou, bolesťou a neúspechom. Sú chvíle, keď sa nádej ocitne v bode nula. Sú chvíle, keď sme osamelí, znechutení a vyčerpaní.

Práve vtedy prichádza Boh so svojou výzvou: „*Vstaň, máš pred sebou ďalekú cestu.*“ A chlebom na cestu nám bude skutočná Nádej.

...To Vám zo srdca prajú a vyprosujú od Zmŕtvychvstalého Ježiša
Daniel Bédi, SF, farár, Juraj Adamkovič a Pavol Pakoš, nemocniční duchovní

(V texte sú použité myšlienky z knihy *Stromu zbýva nádej*, Tomáš Halík, 2009)

Takto si tu žijeme

Advent, Vianoce, fašiangy, pôst, udalostí neúrekom, ale poďme po poriadku:

V nedeľu 6. decembra o 15. hodine sme mali Mikulášske popoludnie, kde hlavne deti prežívali radosť z darčiekov, ktoré im priniesol Mikuláš. Na Sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie 8. decembra pri sv. omši boli požehnané mamičky pred pôrodom. V ten deň po sv. omši bola mariánska akadémia, ktorú pripravil zbor dospelých a mladí z farnosti. V týchto adventných dňoch sme vydali ďalšie číslo časopisu Duchovný pohľad č. 11 o živote našej farskej rodiny. Tiež sme vydali v poradí už druhý kalendár ilustrovaný fotografiami z farských akcií. V týchto dňoch priprav na najkrajšie sviatky v roku sa už tradične v našej farnosti modlíme Deviatnik Svätá rodina hľadá prístrešie. Aj tento rok sme sa stretali v dvoch skupinách. V tomto čase, keď sme sa snažili si upratať svoje domovy, tiež sme upratali aj kostol a farskú budovu a 17. decembra aj svoje duše. Bola vianočná svätá spoveď. V rámci príprav na sviatky sme nachystali aj vianočný stromček, ktorý darovala rodina Kantarská. Bola to veľmi pekná borovica limba, ktorá merala 8 metrov. Inštaloval ju Paľko Tuček za pomoci viacerých šikovných chlapov. Jasličky v areáli kostola pripravil Vladko Sitár a Janko Gréc. Bohoslužby boli počas Vianoc obohatené spevom našich farských zborov. Po polnočnej sv. omši nás milo prekvapili Janko Ťažár a Erika Poliaková, ktorí nám uvarili dobrý vianočný punč. Jasličkové pásmo pripravili 25. decembra naši mladí. Po skončení sme ako darček dostali pemíkové srdiečko.

Na druhý deň počas sviatku Sv. rodiny si manželia našej farnosti obnovili manželské sľuby. Pri sv. omši 28. decembra na sviatok Sv. neviniatok boli požehnané naše malé deti. Pán farár Daniel začal požehnanie domov a bytov. Mládež farnosti sa zúčastnila hlásania Dobrej noviny. Výťažok bol venovaný na projekt pre krajinu Afriky.

Na Silvestra sme sa o 16. hodine poďakovali pri sv. omši za všetky dobrodenia, ktoré sme počas roka 2010 obdržali. Pätnásť minút pred polnocou sme sa zúčastnili adorácie. Potom sme si pripili na zdravie a šťastie v roku 2011 pohárom šampanského.

Nový rok začal a my sme doň vykročili s požehnaním. Pri sv. omšiach sme sa modlili a prosili o telesné a duchovné dary pre seba a našich blízkych.

Na slávnosť Troch kráľov vyhlásil pán farár nielen dátumy Veľkej noci a ostatných sviatkov, ale aj výsledky stolnotenisového turnaja, ktorý naši farníci odohrali v predvianočnom čase. Po večernej sv. omši nás milo prekvapili koledníci z Helfy, ktorí svojimi spevmi obohatili čaro Vianoc.

Slávnosť Krstu Pána spestrili sv. omšu spevom a hudbou súrodenci Jendruchovci. Táto úžasná rodina počtala našu farnosť návštevou a o 15. hodine aj koncertom, ktorý si prišli vypočuť mnohí ľudia zo širokého okolia.

Do modlitieb za zjednotenie kresťanov sme sa zapojili od 18. do 25. januára 2011. Tentokrát ich pripravili kresťania z Jeruzalema.

Modlitbové trojdnie – Modlitby matiek sme mali 28.-30. januára. Matky sa počas troch dní duchovne spojili s modliacimi matkami spoločenstva Útecha a v prvý deň sme odprosovali za svoje hriechy, druhý deň za tých, ktorí ubližujú nám a našim deťom, na tretí deň sme ďakovali za milosti a dobrodenia, ktoré náš dobrý Boh dal nám a našim deťom. Modlitbové trojdnie pripravila Elenka Žebyová. Vo Zvolene na fare sa 30. januára popoludní konalo stretnutie redaktorov farských časopisov Banskobystrickej diecézy.

Na Hromnice – Obetovanie Pána sme oslávili Deň zasvätených a na druhý deň sme v hojnom počte prijali Svätoblažejské požehnanie. Obohacujúca, ba provokujúca beseda s MUDr. Milanom Očenášom o živote v Sudáne bola 6. februára. Na sviatok Panny Márie Lurdskej dňa 11. februára, kedy je Deň chorých, naši starkí a chorí prijali Sviatosť pomazania chorých a po sv. omši v sprievode so sviečkami a spevmi „Božia Rodička“ sme išli k našej lurdskej jaskyni a pomodlili sme sa litániou a spevmi a modlitbou Anjel Pána sme si uctili našu nebeskú Matku.

Počas jamých prázdnin sa naša mládež stretávala v priestoroch fary a pastoračnej miestnosti. Niečo dobré si uvarili (špagety, puding, ...), zahrali si pingpong, porozprávali sa, zažartovali, zahrali na hudobných nástrojoch a hlavne sa tešili zo spoločnosti. Páčilo sa mi to a hodnotím to veľmi pozitívne. Taktiež sú milé aktivity mladých mamičiek s deťmi na fare. Každý týždeň sa stretávajú, aby detúrence niečo namaľovali, vytvorili, aby sa učili angličtinu, stretnutia tiež využívajú ako spoločnosť modliacich sa matiek za deti a na konci týždňa sa malé ratolesti učia tancovať.

Pastoračná miestnosť sa využíva skutočne na rôzne aktivity farskej rodiny:

V pondelok o 9:30 už spomenuté Detské stretko tvorivosti, o 17:30 je skúška farského zboru Cantate Deo;

Utorok: 16:00 angličtina pre najmenších, 17:00 Motlidby matiek, 19:00 liturgia slova 2. Neokatechumenátneho spoločenstva;

Streda: 9:30 stretnutie matiek modliacich sa za deti, 19:00 zase 1. Neokatechumenátne spoločenstvo rozjíma nad Božím slovom;

Štvrtok: 17:00 modlitbové stretnutie matiek – staršie ročníky

Piatok: 9:00 a 10:00 hudobno-tanečné stretnutia malých detí do 1,5 roka a nad 1,5 roka;

Sobota: o 16:30 nácvik mládežníckeho zboru Chorus Band Podlavice

Nedeľa: o 9:30 nácvik detského zboru Podlavické svetielka, každú prvú nedeľu o 9:00 prednáška pre manželov, o 11:00 stretnutie prvoprijímajúcich alebo birmovancov a o 15:45 premietanie filmu alebo beseda so zaujímavým hosťom, od 14:00 v nej zvykne cvičiť ženské kvarteto Viabella, večer o 19:00 je mládežnícke stretnutie.

Pastoračná miestnosť aj vzhľadom k tomu, že je v nej nainštalovaná interaktívna tabuľa, je k dispozícii na rôzne prednášky ale často slúži aj na stolnotenisové zápasy.

Počas jamých prázdnin si naši chlapi a chlapci zahrali spolu futbal v telocvični základnej školy, výsledok 18:9 hovorí za veľa. A pre deti boli pripravené rôzne súťaže.

V rámci národného týždňa manželstva bola 13. februára prednáška na tému partnerské rozdiely. Pripravili ju manželia Adriana a Anton Šubovci.

Kňazský seminár v spolupráci s katedrou biblických vied pri príležitosti blížiaceho sa 1150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu pozvali na trojročný cyklus tematických prednášok Slovom žalmu. Prvého stretnutia 14. februára sa zúčastnil otec Daniel a niektorí fámici.

Fašiangová zábava určená nielen pre našich farníkov sa páčila malým, väčším i dospelákom. Konala sa 26. februára v Kultúrnom dome v Podlaviciach. Za hojnej účasti zamaskovaných sme sa opäť stretli ako farská rodina.

Na 4. marca pripadla na náš kostol celodenná poklona. Počas celého roka sa takto vystriedajú všetky kostoly v diecéze s povzbudením, aby sme v modlitbách mysleli aj na ľudí za hranicami našej farnosti, teda na Banskobystrickú diecéznu rodinu veriacich. Možnosť poklony pred vyloženou Sviatosťou oltárnou mali všetci farníci. Tento rok bol program nasledovný: od 10. do 12. hodiny poklona mladých mamičiek s deťmi, nasledovné dve hodiny poklona ružencových spoločenstiev, potom poklona mladých a záverečné dve hodiny patrili zboru dospelých.

V prvú sobotu v marci sme boli na púti na Starých Horách v rámci pravidelných fatimských sobôt. V prvú marcovú nedeľu počas popoludňajšej pobožnosti sa predmodlievali posvätný ruženec naši muži. Po tejto pobožnosti sme mali v pastoračnej miestnosti fašiangové posedenie seniorov.

Pôstny čas sme začali popolcovou stredou 9. marca. Pri rannej i večernej sv. omši nám pán farár, otec Pavol a otec Juraj udelili znak pokánia formou popola, ktorý je zo spálených bahniatok z minuloročnej Kvetnej nedele. Modlitbu krížovej cesty sme sa modlievali každý piatok o 17:15. V poradí: otcovia, matky, rodiny, mladí a seniori.

V sobotu 12. marca sa naši muži zúčastnili púte na Raticovom vrchu nad Hriňovou, kde navštívili kláštor kapucínov. Tiež sa zastavili v Detve v karmelitánskom kláštore. Popoludní prišli spolu so ženami upraviť okolie nášho kostola a pohrabať trávnik.

Naši muži pokračovali vo svojej aktivite vo farnosti modlitbou deviatnika k úcte sv. Jozefovi. Školenia lektorov sa konali v Diecéznom pastoračnom centre aj za účasti našich farníkov. Po večernej sv. omši 25. marca bolo stretnutie lektorov a žalmistov za účelom dohodnúť veľkonočný program čítaní. Stretnutie sa zopakovalo aj 3. apríla. 30. marca sme oslávili vzácných 77 rokov našej pani kostolníčky Marienky Ondruškovej.

V prvú aprílovú nedeľu sa modlili ruženec matky. Po ňom bol premietnutý film o Turínskom plátne. Veľké upratovanie kostola, fary a okolia bolo 9. apríla. Veľkonočná svednosť sa konala 15. apríla. Vypomáhali viacerí kňazi z okolitých farností. Od 17. apríla začal Veľký týždeň.

Mária Gréčová

Návšteva Mikuláša

Priechod Mikuláša je vždy veľkým zážitkom a slávnosťou pre všetky deti. Tak to bolo aj u nás.

Aj v našom kostolíku sme ho mohli privítať. Najprv sa nám prihovoril náš pán farár a po jeho milých slovách sme začali spievať pieseň pre Mikuláša. Chceli sme ho tak privolať.

„Aha, kto ide!“ Prišiel až na štvrtýkrát. Samozrejme, prišli s ním aj dvaja anjeli. Chvíľu sme sa s nimi rozprávali a potom už Mikuláš začal volať deti k sebe od najmenšieho po najväčšieho. Každý dostal balíček, ale musel v niečom predviesť svoju šikovnosť. Všetky deti krásne spievali a recitovali. Ja som zahrála na flaute a moja sestra Majka zarecitovala básničku Čertík Bertík. V balíčku si každý našiel sladkosti, ovocie a nejaké oriešky. Pre dobrú náladu nám zahrála a zaspievala mládežnícka skupina.

Keď boli všetky deti obdarované, Mikuláš sa pobral, aby stihol navštíviť aj ďalšie deti.

DOVIDENIA, MIKULÁŠ, ĎAKUJEME A PRÍĎ ZAS!

Margarétka Švoňavcová

Požehnanie tehuľiek

Tehotenstvo je veľmi zaujímavé obdobie, striedajú sa v ňom emócie a nálady, o ktorých ste ani nevedeli, že sa môžu práve u vás vyskytnúť. Strach z toho, že niečo urobíte nesprávne sa strieda s úžasným šťastím a očakávaním, že onedlho budete držať v náručí vytúžené dieťaťko...

Keď sa jedna známa dozvedela, že čakáme bábätko, okrem toho, že sa samozrejme tešila s nami, začala mi rozprávať, akým požehnaním a odbremením bolo pre ňu, keď im pán farár požehnával ešte v tehotenstve ich bábätko. V mojom prvom tehotenstve sme takéto šťastie nepocítili, a tak som sa veľmi tešila, keď pán farár navrhol, že na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie by požehnal aj moje tehotenstvo a naše bábätko.

Nanešťastie však deň pred týmto veľkým dňom sme sa navždy rozlúčili s mojou babkou v mojom rodnom meste. Boli to veľmi náročné a smutné dni. No napriek tomu sme sa ponáhľali naspäť domov, aby sme stihli naše požehnanie. Aj keď som nepocítovala nejakú zvláštnu eufóriu a radosť v konkrétnom momente (premýšľala som ešte veľa dní o niečom úplne inom), dnes viem, že toto požehnanie prišlo v najlepší možný čas a veľmi zaň ďakujem pánovi farárovi a Bohu, pretože v čase, keď som ja nevedela byť oporou pre moje bábätko, postaral sa o to náš Pan.

Janka Minarovičová

(pozn. red.: t.č. už šťastná mamička malého Matúška)

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

Mesiac január je už tradične spojený s modlitbami za jednotu cirkvi. Túžba po jednote kresťanov patrí nepochybne k základným modlitbám cirkvi a je obsiahnutá v prosbách každej svätej omše.

Napriek tomu naša túžba po jednote je kalená rôznymi predstavami o jej možnom uskutočnení. Vieme, že kresťania majú byť jedno, ale jednotlivé cirkvi sa líšia v ceste, ako k tomuto cieľu dospieť. Jednotu cirkvi však nemáme chápať ako niečo abstraktné. Katolíci, pravoslávni, husiti aj protestanti sú si v mnohom už teraz blízki. Všetci sme hlboko mysticky spojení tým istým kŕstom. Sme sviatostne naštepení na toho istého Krista. Žijeme z tých istých prameňov milosti. Čerpáme z toho istého pokladu Svätého písma.

Jednota cirkvi je hodnota, za ktorú sa máme ustavične modliť, ale za ktorú máme aj ďakovať. Veď už dnes nás spájajú mnohé putá! Nečakajme na to, čo raz bude, ale už dnes spoločne robme to, čo robiť môžeme! Je potešiteľné, že sa rozvíjajú dobré ekumenické vzťahy a existujú aj spoločné ekumenické bohoslužby. Jedno príslovie hovorí: „Kto chce, hľadá spôsob; kto nechce, hľadá dôvod.“ Ak sme preniknutí túžbou po spoločnej bohoslužbe a po spoločnej službe ľuďom, hľadajme a využívajme spôsoby, ktoré sa nám už dnes ponúkajú. Môže to byť modlitbové stretnutie, štúdium Biblie, charitatívna spolupráca, atď. Prítom netreba predstierať, že máme všetky problémové oblasti viery vyriešené, že na všetko máme rovnaké odpovede. To nie je podmienka zrelého ekumenizmu. Veď aj v rámci tej istej cirkevnej štruktúry existujú rôzne názory na množstvo otázok. Nejedná sa o rezignáciu na pravdu. Práve naopak: spoločné delenie, počúvanie a diskutovanie sú podmienkou toho, aby sme našli Pánovu pravdu. Práve ekumenické zblíženie sa môže uskutočniť iba na ceste, za pochodu. Môžeme sa v pokore a úžase stretnúť nad betlehenským Dieťaťom narodeným z Panny. Potom zistíme, že nie to Dieťa potrebuje našu pomoc, ale my potrebujeme pomoc tohto Dieťaťa. Veď ono samo je pomocou pre všetkých. Len takto sa môže uskutočniť pravý ekumenizmus: v pokore a vzájomnej solidarite, ktorá všetko očakáva od Neho. V Jeho mene sa máme modliť a žiť tak, „aby sme všetci jedno boli.“

A preto sme sa aj my v našom farskom spoločenstve v týždni od 18. do 25. januára pripojili k iniciatíve Svetovej rady cirkví a Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov a modlili sa za to, aby všetci kresťania hľadali spôsob, ako spoločne dospieť k Pravde.

Použité pramene -internet-

Eva Tribulová

Silvester „u baču“ na fare

Čo je to Silvester? Možno iba obyčajný deň uzatvárajúci mesiac december. Alebo predsa nie? Niečo iné na ňom bude. Nebude to len posledná prečítaná kapitola knihy „Prežil som, nestarám sa“. Je to istý bod prelomu udalostí, ktorý uzatvára len jednu z kapitol nášho života.

Bol podvečer (povedzme 19:00), dňa 31.12.2010, a my, mladí farníci, sme sa pomaly schádzali na fare. Rozhodli sme sa tento deň stráviť spolu. Na úvod sme si pozreli film. Po ňom prišiel čas hier od „Mestečka Palerma“, až po „Zvieratká“. Z času na čas sme si niečo zanôtili s hudobnými nástrojmi. Deň, a vlastne celý rok, sa pomaly chýlil ku koncu a my sme sa jeho posledné minúty rozhodli venovať Závozu. Bol z neho krásny výhľad na nočné mesto bombardované ohňostrojmi. Nechýbali polnočné prania a telefonáty, no ani silvestrovské alebo skôr novoročné šampanské. Po tomto všetkom sme už boli uťahaní a svoju poslednú energiu sme využili na cestu domov - smer posteľ.

Ďakujeme Bohu a všetkým ostatným zúčastneným. Verím, že aj túto udalosť si všetci zapíšeme do jednej z kapitol knihy svojho života.

8

Ivo Pánik

Modlitba adventného deviatnika

Keď ma pani Gréčová oslovila, aby som v krátkosti napísala o modlitbe adventného deviatnika, v prvom momente som vôbec netušila, čo napíšem, keďže som k tejto téme prispela do Duchovného pohľadu pred 2 rokmi a nechcela som sa opakovať... :)

Po chvíli rozmyšľania som si položila otázku, čím bol uplynulý advent a deviatnik pre mňa iný...

Podstatou tejto modlitby je poskytnutie duchovného prístrešia Sv. rodine. U nás to vyzeralo asi tak, že 9 večerov pred Štedrým dňom sa mladé rodiny stretávali vždy v inej domácnosti pri modlitbe deviatnika. A čím boli tieto chvíle pre mňa iné a obohacujúce? V predvianočnom čase, kedy je najväčší zhon, aby sa všetky prípravy vrátane nákupov, pečenia, upratovania stihli načas, som si povedala, že najdôležitejšia časť dňa bude večerná modlitba deviatnika.

Všetci si totiž uvedomujeme, aké dôležité je nájsť v hektických dňoch chvíľu ticha a pokoja, aby sme mohli pripraviť aj svoje vnútro na príchod Ježiša a zároveň čerpať silu pre neraz nefahký život našich rodín v príklade sv. Rodiny.

Verím, že rovnaký pocit mali všetci tí, ktorí sa zapojili do modlitby adventného deviatnika a dúfam, že také isté chvíle v očakávaní malého Ježiška prežijeme aj o rok...

Petra Karkalíková

Požehnávanie detí

28. decembra sa každoročne v cirkvi slávi Sviatok neviniatok. Požehnávanie detičiek sa v našej farnosti pri príležitosti tohto sviatku konalo už po druhýkrát. Cirkve si sviatkom neviniatok pripomína zločin krutého panovníka Herodesa, ktorý spáchal na Betlehenských deťoch, ktoré podstúpili smrť namiesto Ježiša.

O neviniatkach sa dá hovoriť aj v dnešných časoch. Koľko nevinných duší sa denne vracia ku svojmu Stvoriteľovi predtým, ako mohli „uzrieť svetlo sveta“. Boh v okamihu počatia vkladá do počatého života dušu. Jedinečnú dušu. Ľudský život je posvätný aj pre toho, kto prichádza na svet s určitým hendikepom. Je tiež Božím dielom a prejavom Božej lásky k človeku. A každý je hodný úcty.

Sviatok neviniatok – nenarodených detí sa v našej farnosti spája aj so sviatkom už narodených detičiek – neviniatok, ktoré sme počas bohoslužby priniesli pred oltár, aby cez nášho p. farára na nich spočinulo požehnanie Ježiša Krista. Je to hodnotný dar do ich života. Jeden z najväčších, ktoré môžu dostať. Podobne ako je modlitba za naše ratolesti a aj za nás rodičov, ktorou budeme chrániť ich aj seba pred hrozbou diabla, ktorý je ničiteľom ľudí od počiatku.

Lucia Oravcová

Dobrá novina

Na pomoc v Afrike vyzbierala Dobrá novina vyše 840.000 eur

Na kolednícku zbierku Dobrá novina sa na prelome rokov v jej šesťnástom ročníku vyzbieralo 846-tisíc eur (25,5 milióna korún).

„Minulý rok bol veľmi náročný. Občania prispievali nemalými sumami na verejné zbierky pre ľudí postihnutých zemetrasením na Haiti, ale aj pre ľudí na Slovensku, ktorí boli postihnutí záplavami. Veľmi pekne ďakujeme všetkým, ktorí napriek týmto náročným výzvam v roku 2010 dokázali prispieť na pomoc ľuďom žijúcim v extrémnej chudobe v krajinách subsaharskej Afriky,“ uviedol riaditeľ Dobrej noviny Marián Čaučík. Výťažok z najväčšej slovenskej zbierky na pomoc Afrike pôjde aj tento rok najmä na projekty na pomoc ľuďom v Keni, Ugande, Etiópii a v južnom Sudáne, ktorý sa po úspešnom januárovom referende stane najnovším, no pravdepodobne aj najchudobnejším africkým štátom.

Tradičnú kolednícku zbierku organizuje eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí v spolupráci s katolíckymi farnosťami už šesťnásť rokov. Do koledníckej akcie, ktorá trvala od Vianoc do Troch kráľov, sa tento rok zapojilo 25 536 detí a dospelých, ktorí navštívili vyše 76-tisíc rodín po celom Slovensku.

V rámci koledovania sa v rímskokatolíckych a gréckokatolíckych farnostiach vyzbieralo celkovo 816 tisíc eur. Koledníci tento rok opäť zbierali aj slovenské koruny. Vyzbieralo sa 163 306 korún, v prepočte 5 420 € (prostriedky sú započítané v sume 816-tisíc eur z farností). Ďalších vyše 30-tisíc eur poskytli individuálni darcovia. Celkovo sa pre 16. ročník Dobrej noviny vyzbieralo 846 517,37 €.

K týmto výsledkom sa ešte pripočítajú darcovia, ktorí od novembra 2010 do konca januára 2011 prispeli formou darcovskej SMS. Na účet verejnej zbierky Dobrá novina je možné prispieť aj naďalej.

Verejná zbierka Dobrá novina je povolená Ministerstvom vnútra SR pod číslom SVS-OVVS3-2010/019712.

TK KBS informoval Marián Čaučík

Zdroj: Servis TK KBS, 9.3.2011 DOM

(Pozn. red.: O situácii v štátoch, kde smeruje vyššie spomenutá pomoc, sme mohli počuť aj od MUDr. Milana Očenáša, ktorý sa podieľa na projektoch v južnom Sudáne a v Keni. V našej farnosti sa vyzbieralo na Dobrú novinu 163,- €. Vďaka aj za to.)

Nultý ročník vianočného punču

alebo Polnočný punč už aj u nás

Minulý rok sa v našej famostí podával po polnočnej svätej omši vianočný punč. Tento nápad vznikol vďaka saleziánom v Sásovej, ktorými sme sa nechali inšpirovať. Vzhľadom k tomu, že som mal možnosť ochutnať punč u saleziánov, môžem povedať, že sme sa stali naozaj silnou konkurenciou. Poďakovať za to môžeme

hlavne Erike Poliakovej a jej výbornému receptu a odhadu, pretože navariť 50 litrov punču nie je také jednoduché. Mohli sme si ho vychutnať aj nasledujúce dni po jasličkovej pobožnosti

Ján Ťazár

a nedeľných svätých omšiach. Myslím, že aj napriek nepriaznivému počasiu to bol príjemný vianočný čas strávený v taktiež príjemnom farskom spoločenstve. Verím, že všetkým chutil a dúfam, že zo skúšobného nultého sa tento rok stane prvým ročníkom nášho polnočného punču.

DOSPUNČOVANIA, PRIATELIA !

Vianočný stolnotenisový turnaj 2010

Už ako malý chlapec na základnej škole v Lipovskej Lúžnej som nejedno popoludnie strávil s kamarátmi po vyučovaní naháňaním sa okolo pingpongového stola. Keďže nás bolo veľa, začínali sme kolotočom, a tí, čo vydržali najdlhšie, zahrali si dvojhru. Veľakrát sme končili spolu s upratovačkami, ktoré keď chceli skončiť svoju prácu, museli nás "zrušiť". To boli moje začiatky s pingpongom, na ktoré mám veľmi príjemné spomienky.

Pri vlaňajšom vyhlásení víťazov prvého vianočného turnaja mi bolo tak trochu ľúto, že som sa nemohol zúčastniť

Peter Tišťan

pre pracovné povinnosti. Takže tento rok, keď bol vyhlásený zápis do vianočného stolnotenisového turnaja, manželka ma ihneď zapísala. Po ukončení zápisu a vyžrebovaní prvého kola sa mohol turnaj začať.

Bol som veľmi prekvapený, že ani jeden zo zápasov, ktoré som odohral, nebol ľahký. Každý jeden z mojich súperov bol iný, takže zápasy – víťazstvá neboli jednoduché. Som rád, že aj takýmto spôsobom som mohol spoznať ľudí z nášho spoločenstva trošku bližšie a už teraz sa teším na ďalší ročník.

Výsledky turnaja nájdete na strane 38.

Zo zákulisia Vianoc...

„**D**o tmy na svet prišlo k nám Svetlo sveta...“ Myslím, že slová tejto piesne presne vystihujú charakter Vianoc. No aby sme príchod Božieho Syna oslávili, nesmieme zanedbať ani prípravu. Tak, ako počas adventu pribúda svetlo na adventných vencoch, malo by pribúdať aj v našom vnútri.

Víkend pred Vianocami sme sa s mladými zúčastnili sústreďenia zboru Chorus Band Podlavice. Konalo sa na Kordíkoch na „Chate u Krejzovcov“. Tento spoločne strávený čas sme využili na nacvičenie vianočných piesní, ale aj na stíšenie a radosť zo spoločenstva. Nechýbal ani nočný výjazd na zasnežený svah neďaleko chaty a párky. :)

Aj napriek krátkosti času a množstva práce sme vďaka trpezlivosti, odhodlanosti spievať srdcom, a nielen hlasom, no hlavne vďaka Pánovej pomoci, mohli odísť naplnení radosťou z blížiacich sa sviatkov. Boli sme pripravení a Vianoce sa mohli začať.

V Prvý sviatok vianočný sa konala jasličková pobožnosť, v ktorej mohli deti a mladí priblížiť ľuďom udalosti týkajúce sa narodenia Ježiška.

Musím podotknúť, že nie vždy je všetko tak, ako sa nacvičí, a potom vznikajú veľmi zaujímavé a vtipné momenty. Napríklad, tento rok prišlo na poslednú chvíľu menej malých pastierikov, a preto museli trochu improvizovať. Ale myslím, že všetko nakoniec dobre dopadlo. Veď na čo by sme spomínali, keby bolo všetko dokonalé?

Deň po jasličkovej pobožnosti nás čakalo koledovanie.

S úsmevom na tvári (niekedy už aj zamrznutým) a radosťou v srdci sme sa ako skupinka mladých vybrali ohlasovať Dobrú novinu do rodín, ktoré sa tento rok zapojili do známeho projektu pre pomoc deťom v Afrike. V rodinách nás vždy veľmi milo privítali a my sme boli radi, že aspoň takto môžeme pomôcť našim chudobnejším kamarátom.

Vianočné sviatky sa skončili, no dúfam, že pokoj a radosť pretrvávajú v našich srdciach aj naďalej. Verím, že každý z nás prežil Vianoce v duchovnom pokoji, aj napriek zhonu a povinnostiam. Veď tento čas nie je o nás, ani o darčekom, ale o príchode Svetla, ktoré by nás malo sprevádzať celý život. Veľká vďaka patrí hlavne Jemu. Chcela by som poďakovať aj pánovi farárovi za podporu, tiež všetkým deťom aj mladým zo zboru za trpezlivosť so vždy nespokojnou vedúcou; a rodinám, ktoré sa zapojili, či už do jasličkovej pobožnosti, alebo do Dobrej noviny. Veď tieto sviatky možno naplno prežívať aj vďaka tomu, že sú spojené s obetou, prácou navyše, či prekonaním vlastnej pohodlnosti a ponúknutím niečoho z nás pre druhých.

Súrodenci Jendruhovci

V nedeľu 9. januára 2011 sme mali v našej farnosti vzácnu návštevu. Prišli nás svojim spevom potešiť súrodenci Jendruhovci z Bratislavy - Devínskej Novej Vsi. Ich Podlavické turné sa začalo svätou omšou o desiatej hodine. O kvalite ich spevu a hudby a profesionalite svedčil plný kostol sediacich a stojacich ľudí. Bola to posledná vianočná nedeľa, nedeľa krstu Pána, teda aj posledná možnosť vypočúť si dojímavé vianočné koledy a piesne.

Rodina Súrodencov Jendruhovcov sa skladá z deviatich detí a dvoch rodičov a ako oni sami píšu a vravia:

9 + 2 = 1 rodina
9 + 2 = 1 hudobný súbor
9 + 2 = 1 harmónia.

Najmladším členom je Filip (bicie, zobcová flauta, trúbka, spev), o rok staršia je jeho sestra Deborah (husle, zobcová flauta, priečna flauta, fujara, bicie, klavír, spev), ktorá je mimoriadne nadaná a svojim krásnym a čistým sopránom pri piesni Pie Jesu vytisla nejednému poslucháčovi slzičku z oka. V roku 1986 sa narodila Alexandra (husle, klarinet, spev), tri roky pred ňou Petra (husle, gitara, spev) v roku 1982 Ruth (husle, gitara, spev), roku 1980 Matúš (trúbka, syntetizátor, zobcová flauta, bicie, spev), rok pred ním Mária (klarinet, gitara, zobcová flauta, spev), ďalej Lucia (saxofón, spev, klavír) a najstarším zo súrodencov je Tomáš (syntetizátor, klavír, spev).

Ich mamička je lekárka a robí manažérku súboru a ocko je profesionálny hudobník. Ten teraz svojim deťom robí zvukára a robí ho naozaj veľmi dobre. Na omšu a na koncert si priniesli aparatúru, ktorá určite naplnila jedno z dvoch áut Jendruhovcov, ktorým k nám pricestovali. Ich hudba nie je len sakrálna, ale aj svetská (folklórna, spirituálna, moderná...), nespievajú len v slovenčine, ale aj v iných jazykoch. Nahrali 11 CD albumov a každý z nich je vydarený a veľmi zaujímavý. Majú svoju vlastnú internetovú stránku, na ktorej je možné dozvedieť sa o nich viac: www.jendruhovci.org

Po krátkom predstavení by bolo dobré vrátiť sa k nám do farnosti a opísať to, čo sme si mohli vypočúť a vidieť. O tretej poobede sa začal koncert. Ak sa ráno nebolo kde posadiť, tak na koncerte nebolo ani kde stáť. Svojou interpretáciou zaujali všetky vekové kategórie a rozmanitosťou nástrojov, zvukom hudby zaplnili celý kostol. Odznali známe piesne ako Rolničky, O Holy night, kde sólo zaspievala Alexandra, Uspávanka, kde bola sólistkou Deborah, God Rest You Merry, Gentlemen, Pie Jesu, Svetlo, Ave Maria, Madona s dieťaťom a mnoho ďalších skvelých a rovnako dobre interpretovaných piesní. Nakoniec sme si všetci spoločne zaspievali Tichú noc. Pán farár Daniel koncert ukončil poďakovaním hudobníkom za krásny zážitok a nasledovalo podpisovanie CD-čiek a plagátov, ktoré si bolo možné zakúpiť pri vstupe do kostola.

Po koncerte, cestou domov, si každý v srdci niesol nielen spokojnosť z nádherného predstavenia, ale aj pokoj, ktorým v mieri a láske mohol ukončiť Vianočné obdobie. Veľká vďaka nepatrí len celej rodine Jendruhovcov, ale aj nášmu pánovi farárovi a pánu Grečovi, bez ktorých by k nám neprišli.

Zuzana Tučeková

Modlitbové trojdnie v Podlaviciach

Posledný januárový víkend sme mali po prvýkrát v našej farnosti modlitbové trojdnie Modlitieb matiek z komunity Útecha. Počas týchto troch dní sme sa duchovne spájali so všetkými modlitebnými skupinami matiek na celom svete a modlili sme sa na jednotlivé úmysly.

Modlitby matiek sa začali roku 1995 v Anglicku. V tom čase dve staré mamy Veronica a Sandra pocítili túžbu odovzdať sa modliť za svoje deti. Modlitbou spoznali, že Pán Ježiš chce, aby matky odovzdávali svoje deti do Jeho rúk, aby On mohol konať v ich životoch a odstrániť tak bolesti matiek. Modlitby matiek sa rozšírili do viac ako sto krajín celého sveta a boli v nich mnohé krásne odpovede a vyslyšania. Po krátkom čase vzniklo hnutie Modlitieb otcov a skupiny Detí viery, ktoré sa teraz šíria po celom svete. Spiritualita hnutia je úplné odovzdanie sa do vôle nášho Otca. Predstavami a cieľom komunity sú spoločná služba Panovi, prinášanie lásky, útechy a nádeje druhým a snaha byť svetlom v temnom svete.

Aj v našej farnosti už niekoľko rokov „funguje“ toto hnutie, kde sa mamičky stretávajú v pravidelných týždňových intervaloch v 6 spoločenstvách a modlia sa za svoje deti, manželov a rodiny. Učíme sa dôverovať Bohu v každej situácii, zvlášť v ťažkých životných skúškach, ktorým často nerozumieme.

Súčasťou Modlitieb matiek je modlitbové trojdnie, ktoré sa koná raz za štvrtok a úzko súvisí s Veľkonočným trojdním. Počas týchto troch dní sa modlíme za seba samých a za tých, za ktorých sa možno nikto nemodlí. Prosíme za tieto úmysly:

Piatok – odprosujeme za svoj hriech:

Odovzdávame Bohu svoje hriechy, ktorými sme ublížili druhým a prosíme o odpustenie, uzdravenie a pokoj.

Sobota – odpúšťame a prosíme o obrátenie tých, ktorí ublížili nám a našim deťom

Vyprosujeme milosti a silu odpustiť tým, ktorí nám ublížili a zranili nás. Spojené so všetkými matkami na svete, žehnáme im a prosíme o ich obrátenie. Niektoré z prosieb zneli:

- za tých, ktorí tvoria nevhodné programy pre deti, mládež a dospelých
- za všetkých, ktorí rozvracajú rodiny a trápia nevinné deti
- za všetkých, ktorí nabádajú matky na potraty
- za všetkých, ktorí sú závislí na alkohole, drogách, automatoch...
- za všetkých, ktorí žijú v hriešnom zväzku a nedávajú dobrý príklad svojim deťom
- za hudobné skupiny, ktoré počúvajú naše deti
- za tých, čo šíria pornografiu a ňou nivočia duše našich detí...

Nedeľa – chválime Pána a ďakujeme mu za všetko, čo spravil v našom živote

Tento deň sme pozvaní chváliť Pána a ďakovať mu za všetky milosti, ktoré sme v živote dostali, za svojich blízkych a svoje rodiny. Celá nedeľa sa niesla v duchu radosti a pokoja. Stretnutie sme ukončili malým agapé.

Keď v dôvere odovzdáme svoje deti do Božích rúk a denne sa za ne modlíme, nemôže byť nič krajšie a cennejšie, čo môžeme pre svoje deti urobiť. Pán nás pozýva, aby sme žili život, ktorý žila jeho Matka a utrpenie, ktoré prežívame, pripájali k Ježišovmu utrpeniu na krížovej ceste – vtedy má celkom inú hodnotu, ako keď sa trápime len sami. S radosťou privítame do nášho spoločenstva každú novú mamičku, starú mamu, či duchovnú mamu.

MANŽELIA POKORNÍ

„Boli sme ochotní dať sa k dispozícii Bohu.“

Prednedávnom sme v našom farskom spoločenstve zaregistrovali nové tváre. Veľmi nás potešilo, keď sme sa dozvedeli, že sa k nám do Podlavíc prisťahovala veriaca rodina, ba dokonca, že ich syn študuje v Ríme za kňaza. Dovoľte mi privítať v dnešnom „Kresle pre hosťa“ manželov Libušu a Ladislava Pokorných, ktorí boli ochotní niečo nám prezradiť zo svojho súkromia.

1. Čo vás priviedlo do Podlavíc a ako dlho tu bývate?

Ladislav: Do Podlavíc nás priviedli životné situácie a bývame tu tri roky.

2. Odkiaľ pochádzate?

Ladislav: Narodil som sa v Malackách, ale cítim sa Bystričanom, keďže tu žijem od svojich troch rokov. Manželka je tiež Bystričanka.

3. Ako dlho ste manželia, kde ste sa zoznámili a koľko máte detí?

Libuša: Manželia sme 32 rokov, ale pred Bohom 18 rokov, v tom čase sme nastúpili aj na Neokatechumenátnu cestu do spoločenstva v Radvani. Zoznámili sme sa v práci a máme dve deti.

4. Spomenuli ste Neokatechumenát. Mohli by ste nám viac priblížiť toto spoločenstvo?

Libuša: Neokatechumenátna cesta je spoločenstvo, kde nás Boh pozval na cestu rastu vo viere a cestu vlastného obrátenia, cez Božie slovo, eucharistiu a spoločenstvo ľudí, ktorí tiež túžia byť zrelými kresťanmi. Boli sme pokrstení ako deti, prípravu na krst sme nemali, a tak sme túžili doplniť si túto prípravu na krst ako dospelí, ako prví kresťania. Ak chceli byť pokrstení, museli byť na nich vidieť znaky viery, napríklad milovať nepriateľa, ale len cez lásku Ježiša Krista, ktorú len On dáva.

5. Milým prekvapením pre farnosť bolo, že Váš syn Lacko študuje v Ríme za kňaza a v súčasnosti je už diakon. Prečo práve v Ríme?

Ladislav: V tomto spoločenstve vznikajú postupnou formáciou rôzne povolania, do manželstva, kňazstva a do rehole. Na svetových stretnutiach mládeže so Svätým Otcom majú mladí z Neokatechumenátnej cesty aj stretnutie s predstaviteľom tohto hnutia Kikom Arguellom. Tí, ktorí cítia povolanie do kňazstva a do reholí, sú pozývaní na požehnanie biskupmi a môžu byť losovaní do seminárov Redemptoris Mater, ktorých je osemdesiat po celom svete. Z takéhoto stretnutia, ktoré bolo v Toronte, bol Lacko poslaný do Ríma.

6. Nie je tajnosťou, že Vás nedávno Svätý Otec Benedikt XVI. vyslal na misie do Švédska. Opíšte nám priebeh tejto udalosti?

Libuša: Neokatechumenátna cesta má poslanie aj evanjelizovať. Ochota ísť kdekofvek do sveta a ohlasovať zmŕtvychvstanie, lásku Ježiša Krista, ktorý miluje bez rozdielu každého a na kríži zastavuje hriechy celého sveta a vracia odpustenie. My sme boli ochotní dať sa k dispozícii Bohu a tak isto sme boli vylosovaní do Švédska.

7. Kedy odchádzate na misie a na akú dlhú dobu?

Odchod bude asi po vysviacke syna Ladislava, ktorá, ak je Božia vôľa, bude 15. mája 2011 v Ríme. Čas návratu nepoznáme.

Syn Lacko po vysviacke

8. Čo na to v práci a čo rodina?

Libuša: V práci mi dali voľno na pol roka, čo je čas, za ktorý sa ukáže, či sa v novom prostredí adaptujeme. Rodina to prijala veľmi dobre.

9. Čo vám pomáha v ťažkostiach?

Ladislav: V ťažkostiach nám pomáha práve Neokatechumenátna cesta, kde cez modlitby sa nám Boh prihovára a osvetľuje kríž.

10. Čo sa vám páči v podlavickej farnosti?

Ladislav: Páči sa mi, že tu žije spoločenstvo ľudí, ktorí sa schádzajú aj na modlitbách, aj na akciách, kde prežívajú radosti a zároveň sa spoznávajú.

11. Čo by ste odkázali nášmu časopisu?

Libuša: Časopis je dobrá forma prihovárať sa ľuďom a cez rozhovory vychádzajú ľudia z anonymity, ktorá sa stala samozrejmosťou vo svete.

S pozdravom manželia Pokorní.

Ďakujem za rozhovor a v mene celej farnosti vám prajem na vašej misijnej ceste veľa Božích milostí a požehnaní.

Benedikt XVI. prijal členov Neokatechumenátnej cesty

17 januára v Aule Pavla VI. vo Vatikáne prijal Svätý Otec na audiencii zakladateľov Neokatechumenátnej cesty Kika Arguelliho, Carmen Hernándezovú, spolu s otcom Mariom Pezzim a ďalšími vedúcimi hnutia z viac ako 120 krajín. Medzi účastníkmi audiencie bolo i 78 rektorov seminárov Redemptoris Mater, veľa kňazov, seminaristov, katechétov a rodín.

Po úvodných pozdravoch sa Svätý Otec vo svojom príhovore zameril na prínos týchto spoločenstiev pre farnosti a diecézy: „Počas viac než štyridsať rokov svojej existencie Neokatechumenátna cesta pomáha vo farnostiach a diecézach oživiť a konsolidovať kresťanskú iniciáciu, podporujúc postupné a radikálne znovuobjavenie bohatstva krstu, pomáhajúc tak zakúsiť Boží nebeský život, ktorý nám priniesol Pán svojim vtelením, tým, že prišiel medzi nás a narodil sa ako jeden z nás. Tento Boží dar pre jeho Cirkev je „v službe biskupa ako jedna z foriem diecéznej realizácie kresťanskej iniciácie a celoživotnej výchovy vo viere“ (Statuto, č.1 §2). Táto služba, ako vám pripomenul môj predchodca, Boží služobník Pavol VI. počas prvého stretnutia s vami v roku 1974, „môže obnoviť v dnešných kresťanských komunitách tie účinky zrelosti a hĺbky, ktoré sa uskutočňovali v ranej Cirkvi v období prípravy na krst (Učenie Pavla VI., XII (1974), 406).“

Takto môžete prispieť s novým nadšením a zánietením znovuobjaviť dar krstu a ponúknuť váš originálny príspevok k novej evanjelizácii. Cirkev rozpoznala v Neokatechumenátnej ceste zvláštny dar Ducha Svätého a ako taký má prirodzenú tendenciu zapojiť sa do veľkej harmónie tela Cirkvi. V tomto zmysle vás povzbudzujem k tomu, aby ste sa vždy usilovali – hoci vo veľmi rozdielnych cirkevných kontextoch, v ktorých ste pozvaní pracovať – o hlboké spoločenstvo s pastiermi a so všetkými prvkami jednotlivých cirkví. Priateľstvo medzi učeníkmi Ježiša je v skutočnosti prvým a najväčším svedectvom o mene Ježiša Krista.“

Počas audiencie, na ktorej sa zišlo okolo 7 000 členov Cesty, pápež vyslal na misie 200 rodín, ktoré sa s veľkodušnosťou a disponovanosťou rozhodli odísť do 46 národov v 5 kontinentoch, a takto sa pripojiť k viac než 600 rodinám, ktoré odišli na misie v posledných rokoch. Taktiež trinásť nových skupín odchádza na tzv. „missio ad gentes“, aby svedčili o svojej viere vo veľmi sekularizovaných krajinách Európy (Nemecko, Rakúsko, Macedónsko, Francúzsko, Ukrajina, Švédsko, Maďarsko) a Južnej Ameriky (Venezuela). Každú skupinu „missio ad gentes“ tvorí kňaz spolu s tromi alebo štyrmi mnohohodnými rodinami, ktoré od biskupa dostanú poslanie na evanjelizovanie odkresťančených oblastí týchto krajín. Na konci audiencie Benedikt XVI. požehnal kríže, ktoré odovzdal rodinám a dvanástim kňazom, ktorí odchádzajú na tieto misie.

(Pozn. red.: Medzi týmito rodinami boli aj tri zo Slovenska, jedni odchádzajú do africkej Kene, druhí do Plzne a manželia Pokorní do Švédska.)

Beseda s pánom doktorom Očenášom

V nedelu 6. februára našu farnosť poctil návštevou pán doktor Očenáš. Už po prvých minútach jeho rozprávania o živote v južnom Sudáne som pochopila, že jeho príchod k nám je veľmi dôležitý. Prišiel, aby nám pripomenul „ťažké“ povolanie byť kresťanom. Dal mi (a verím, že nielen mne) veľmi dôležitú lekciu. A dokonca hneď dve. Lekciu odhodlanosti a lásky k blížnemu.

V Sudáne žije v spoločnosti Dinkov, ktorí patria odtieňom svojej pokožky medzi najtmavších ľudí sveta, a preto majú v noci schopnosť „stávať sa neviditeľnými“. Hoci sú pôvodní obyvatelia animisti, žije tam aj malá hŕstka kresťanov, ktorých duchovne vedú bratia trapisti. Hoci sa zubami-nechtami stále držia svojich zvykov (napríklad čo sa týka mnohoženstva), sú otvorení pre Božie slovo. Mimochodom ich omša sa slávi cez dve hodiny a prebieha s veľkou noblesou. Spievajú, tancujú, bubnujú a sú ochotní si aj ruky zodrať tleskaním, aby vzdali chválu a slávu Bohu, aká mu prináleží.

Pán doktor má obdivuhodnú schopnosť premeniť prózu afrického života na hrdinskú poéziu. Pracuje v ťažkých podmienkach: zlé zdravotnícke vybavenie, nedostatok vody, čerstvého jedla, nedostatok hygieny. Sem-tam mu prácu skomplikujú pobežujúci šamani, ktorí spôsobujú viac škody ako úžitku. V týchto oblastiach sa malária a malomocenstvo prechádzajú ruka v ruku po dedine a klopú pri každom druhom dome. A niekedy možno ani neklopú... Toto je dráma savany, dráma Sudánu.

Možno sa pri pohľade na to, ako sa žije v Sudáne, niekomu môže vtierať jemné pokušenie ustúpiť, zložiť zbrane a zutekať. Aj pán doktor týmito pocitmi zo začiatku svojho lekárskeho pôsobenia v Afrike prechádzal. No napriek tomu vydržal a opäť sa tam vrátil. Kto veľmi miluje, neodstupuje. Pán Očenáš Ideál miluje a slúži mu aj vtedy, keď ho vidí vtelený do odpudzujúcej reality. Jeho práca lekára je stálou modlitbou, ktorá má každý deň inú melódiu, a predsa dokáže robiť zázraky. Obdivujem ho, ako dokáže kráčať vpred i keď okolo seba pozoruje, že väčšina zaostáva a on sám je vystavený úderom.

Spomenul nám svoj zážitok zo svätej omše, keď si podal ruku s človekom trpiacim na malomocenstvo. Myslím, že je to veľmi krásny príklad preukázania lásky k blížnemu. Len ten, kto nemá závrat pri pohľade na svojho blížneho, nebude mať závrat ani vtedy, keď bude vyzdvihnutý do Božích výšin.

Miestami som uvažovala, ako je možné, že sa pán doktor zoči-voči biede a utrpeniu dokáže stále smiať a byť veselý, ale neskôr som pochopila, že pravé povolanie spočíva v podstate v tom, že sa definitívne stratíme v nejakom úsmeve. Určite ani

Ježiš nikoho neliečil s pochmúrnou tvárou.

Som vďačná pánovi doktorovi za jeho návštevu a za to, že nám ukázal, ako žijú naši bratia a sestry vo vzdialených oblastiach. A za to, že nám pripomenul naše poslanie šíriť lásku svojím životom.

Magdaléna Majdáková

Život hodný obdivu...

„Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili...“

MUDr. Milan Otčenáš sa narodil 9. mája 1933 v Podkoniciach. Prvé dva roky ľudovej školy absolvoval tiež v Podkoniciach. Rodičia sa v 1941. presťahovali do Banskej Bystrice, kde dokončil ľudovú školu. V roku 1945 začal navštevovať osemročné gymnázium A. Sládkoviča v Banskej Bystrici, kde zmaturoval v roku 1952. V tom istom roku začal študovať na lekárskej fakulte v Bratislave a spromoval v júli 1958. Od 1. septembra 1958 začal pracovať v nemocnici v Banskej Bystrici na chirurgickom oddelení a od 1. októbra toho istého roku nastúpil na polročnú základnú vojenskú službu pri Prahe. Po jej absolvovaní sa vrátil na oddelenie úrazovej chirurgie, potom znova na oddelenie všeobecnej chirurgie. V roku 1961 v Bratislave absolvoval prvú atestáciu a nastúpil na oddelenie úrazovej chirurgie ako zástupca prednostu oddelenia.

Oslovila ho akcia „Pomoc rozvojovým krajinám“. Po absolvovaní kurzu tropickej medicíny v Prahe 13. decembra 1963 vycestoval aj z manželkou do Tunisu a do 24. decembra 1967 pracoval v meste Monastir na chirurgickom a gynekologicko-pôrodníckom oddelení.

Po návrate nastúpil na pôvodné pracovisko úrazovej chirurgie, kde vykonával operačnú pohotovosť.

V roku 1981 sa stal prednostom úrazovej chirurgie a prácu ukončil odchodom do dôchodku 1. decembra 1999. Ešte plný sil a pracovného nasadenia necítil sa byť dôchodcom a zhodou okolností si našiel prácu v Afrike. 26. júla 2002 odišiel do Južného Sudánu na humanitnú misiu Trnavskej univerzity, kde sa v spolupráci s diecézou Rumbec postavila poľná nemocnica. Táto oblasť bola v tom čase najchudobnejšou a najbiednejšou v celej Afrike a možno aj na celom svete, lebo už v tom čase (od roku 1961) tam prebiehala občianska vojna – trvala 40 rokov. Zahynuli v nej asi 2 milióny ľudí a také isté množstvo ušlo do susedného Čadu. Ľudia zomierali od hladu, najmä tisíce detí. Dr. Očenáš tam robil celú chirurgickú a pôrodnú medicínu za veľmi ťažkých podmienok: od (pre našinca) ťažko znesiteľného podnebia, nedostatku stravy po ohrozenie tropickými chorobami, z ktorých ani jedna nechýbala. V takýchto podmienkach vydržal pracovať sedemkrát po 6 mesiacov v diecéznej nemocnici v spolupráci s rehoľou comboniánov v subsaharskej Afrike. V Južnom Sudáne prácu ukončil v júni 2007, ale hneď 1. septembra 2007 začal pracovať v republike Burundi, v centrálnej Afrike v oblasti veľkých jazier, asi 700 km pod rovníkom, kde sa otvorila nová misia a bolo treba rozbehnúť chirurgické a pôrodné oddelenie, nakoľko tam 13 rokov pre genocídu neboli lekári. Tu ale boli neporovnateľne priaznivejšie podmienky pre život. Dr. Očenáš to porovnáva nasledovne: Južný Sudán bol peklo a Burundi raj.

So sestrou Máriou

Okrem taliansko–slovenskej misie pracoval aj v nemocnici poľských karmelitánov a krátko aj v krajskej nemocnici v meste Makamba na hranici s Tanzániou. Bohužiaľ, pre vážne zdravotné problémy túto nemocnicu musel opustiť a vycestovať v 78. roku života na Slovensko. Ale ako on hovorí: „Čo bude ďalej, je v rukách Božích.“

Mária Očenášová

(pozn. red.: Podľa najnovších správ Dr. Očenáš sa opäť chystá do Afriky.)

Chlieb pre chudobných

„Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili...“

Biskupský úrad v novembri 2007 založil vo Všeobecnej úverovej banke účet, na ktorý sa ukladajú príspevky faričiek diecézy pre ľudí, ktorí sa ocitnú v hmotnej núdzi a nedokážu si sami pomôcť. Ako môžeme na tento účet prispieť? Na podnet diecézneho biskupa Rudolfa Baláža boli v predsieňach všetkých kostolov diecézy zriadené pokladničky s označením „Chlieb pre chudobných“, do ktorých môžu veriaci prispieť.

Prostriedky, ktoré sa rozhodneme obetovať, sú potom vložené na spomínaný účet. Od jeho vzniku sme v našej famosti prispeli v roku :

2008 19.897,-Sk

2009 19.478,57 Sk (646,57 €)

2010 543,50 €

Ako sami vidíte, aj naše príspevky sa akosi znižujú. Žeby aj nás zasiahla finančná kríza, na ktorú sa všetci kompetentní radi vyhovárajú? Urobme „inventúru“ svojho vnútra, možno nájdeme odpoveď...

Mária Pinková

V mnohých hlavne starších kostoloch nájdeme v predsienske pokladničku s nápisom „Chlieb sv. Antona“. Podnet pána biskupa Baláža, zastrešený Diecéznou charitou, bol vlastne pripomenutím si a návratom prastarej tradície, ktorá siaha do 13. storočia, kedy žil sv. Anton Paduánsky. Sv. Anton Paduánsky sa narodil v Lisabone v Portugalsku v roku 1195. Prijali ho medzi rehoľných kanonikov svätého Augustína. Čoskoro po kňazskej vysviacke prestúpil k františkánom, aby mohol ísť šíriť vieru medzi africké národy. Namiesto toho sa stal úspešným kazateľom vo Francúzsku a v Itálii, obrátil mnoho bludárov a ako prvý vo svojej reholi učil bratov teológiu. Napísal reči preniknuté múdrosťou a dobrotou. Zomrel v Padove roku 1231.

SLOVENSKÁ KATOLÍCKA

Charita

(zdroj: www.breviar.sk)

A prečo „Chlieb sv. Antona“?

Prečo býva pod každou sochou práve sv. Antona pokladnička s nápisom: „Chlieb sv. Antona“ alebo „Pôstna almužna“? Obchodníčka Lujza Bonffierová vo francúzskom Toulone nemala nijaké vedomosti o úcte k sv. Antonovi, iba tak všeobecne počula, že pomáha nájsť stratené veci. Raz ráno nemohla otvoriť svoj obchod. Privolaný zámočník ho celú hodinu nemohol otvoriť, preto odišiel vziať si nejaké nástroje, aby dvere vylomil. Vtedy si obchodníčka povedala: „Ak sľúbiš sv. Antonovi kúsok chleba pre chudobných, azda pomôže.“ O chvíľu sa zámočník vrátil so svojím pomocníkom.

„Prosím vás, buďte takí dobrí, skúste ešte raz otvoriť dvere kľúčom skôr, ako ich vylomíte. Azda nám svätec pomôže.“ Obidvaja súhlasili. A hľa, hneď prvým kľúčom, ktorý vložili do polámanej zámky, otvorili dvere. Netreba opisovať údiv všetkých prítomných. Odvtedy všetky jej priateľky uctievali milého svätca a vždy sa mu zverili so všetkými svojimi potrebami, sľubiac chlieb chudobným. A žasli nad milosťami, ktoré dostávali. Za jeden mesiac ľudia naskladali po vypočutí prosby vyše päťsto frankov, takže mohli kúpiť a rozdať chudobným 1300 kilogramov chleba. A toto isté sa dialo skoro každý mesiac.

Takto v malom obchode v Toulone začal sv. Anton rozdávať chlieb chudobným. Dnes je toto dielo známe na celom svete.

(zdroj: www.knazi.sk/svati/; www.sedliackadubova.sk (časopis Žiar 12/2009))

A prečo práve chlieb?

Chlieb patrí medzi najstaršie potraviny ľudstva a ešte aj dnes je na prvom mieste v spotrebe obilninových výrobkov. Vo všetkých kultúrach sveta sa stretávame s chlebom, aj keď rozlične pripraveným a upraveným. V minulosti bol chlieb základnou a vzácnou potravinou a v extrémnych prípadoch aj jedinou zložkou potravy. Aj dnes je to náš chlieb každodenný, ako si ho pripomíname v modlitbe Otče náš. Je nenahraditeľný. Keď ho v dome niet, chýba ako niečo podstatné, dôležité. Bez neho máme dojem nedostatku potravín. Život bez neho si nevieme predstaviť. Je to totiž jediná potravina, ktorou sa nedá objesť. Je to naša záchrana v núdzi, keď sme hladní, ale aj vtedy, keď nie je navarené, lebo plne nahradí hociktoré jedlo a zasýti. Nezanedbateľné sú nutričné vlastnosti chleba pre obsah vitamínov, minerálov i tým, že nahrádza jednu tretinu potreby kalórií. Pri ručnej práci bez v súčasnosti nemysliteľnej mechanizácie a automatizácie sa chlieb ťažšie dorábal. Preto ľudia mali chlieb v úcte, rovnako ako prácu. Potraviny, osobitne chlieb, si vážili, lebo neúcta k chlebu bola považovaná za hriech. Morálne normy v stravovacom systéme ľudí, ktoré regulujú vzťah človeka a požívateľ, majú svoj základ v tom, že akceptovali úctu k potravinám, že každé jedlo bolo považované za Boží dar. Preto s požívateľmi i s tým, čo pri ich príprave a po konzumácii ostalo, sa nakladalo s úctou. Chlieb a omrvinky z neho, podobne ako jedlo a zvyšky jedál, sa nevyhadzovali, ale sa skrmovali (nimi krmili vtáctvo a na vidieku hospodárske zvieratá). Keďže požívateľiny boli uznávané za Boží dar, od toho sa potom odvíjala aj morálna norma, ktorá prikazovala šetrné zaobchádzanie s potravinami. Nesmelo sa bezdôvodne vyhadzovať a s pokrmami plytvať alebo akýmkoľvek spôsobom sa k nim neúctivo správať. Dnešná rozmazanosť z dostatku chleba nectí. Bývajú ho plné kontajnery, aj keď súčasní pekári sa snažia chlebu vrátiť jeho chuť a miesto v hodnotovom rebríčku. Obecne zaužívané ponúknutie chleba so soľou hosťovi bolo znakom privítania a uctenia si ho. Bolo symbolom pohostinnosti. Pojmom chlieb sa nenazývala len samotná potravina, ale ako už bolo vyššie naznačené, v prenesenom význame označoval celé hospodárstvo, blahobyť a pozemskú hojnosť. Preto mal chlieb dôležité miesto v rôznych tradičných obradoch, v rámci ktorých sa dával ako dar. Prosbou Boha o požehnanie chleba bolo vykonávanie viacerých verbálnych a pohybových úkonov pri príprave a pečení každodenného a osobitne príležitostného obradového chleba, ktorý bol koláčom chudobných. Dodnes si najstaršia generácia zachovala zvyk

prekrižovať chlieb na spodnej kôrke pred jeho prvým nakrojením. Chlieb (koláč) bol aj prostriedkom pre vyjadrenie vďaky a odmeny za službu, dobre vykonanú prácu. Ním sa zvyklo obdarovať pastierov za pasenie dobytká, aby sa im domáci odvdáčili za vykonanú prácu. Koláč, ktorý si paholok cestou domov niesol na ramene, bol znakom dedinskej komunity o ukončení jeho celoročnej služby. V spojení s prácou dôležitú úlohu zohrával chlieb (koláč), pripravený z čerstvo zomletého obilia pri dožinkách na záver ukončenia žatvy, kde významnú úlohu mali prvotiny - prvé plodiny.

Je potrebné pripomenúť, že napriek všetkým jedlám, dobrotám a maškrtám patriacim do výživy ľudí, krajec chleba natretý maslom, masťou alebo lekvárom je tradičným atribútom šťastne prežitých chvíľ pri detských hrách na uliciach a dvoroch. K nim sa v mysli často vraciame v starobe, keď sú nám duševnou potravou. V tom je bohatstvo, tajomstvo a čaro chleba. Potraviny, ktorá sa jedáva od detstva až do staroby ešte aj v 21. storočí. Keď sa zamýšľame nad zmyslom a hodnotami života do budúcnosti, som presvedčený, že chlieb medzi nimi naďalej zostane. –db–

(spracované podľa: Chlieb v stravovacej kultúre na Slovensku, PhDr. Sylvia Dillbergerová, UTV Bratislava)

A na záver:

Drahí priatelia!

„Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili...“

sa často dostávajú pod ľudskú dôstojnosť. Nenahovárajme si, že aj my sme chudobní, že máme málo... Pokiaľ sa máme o čo podeliť, sme vždy bohatší ako tí, ktorí nemajú nič. Vždy vtedy, keď dokážeme niečo dať tomu druhému, zaplaví naše srdce pocit radosti, ktorý sa nedá ničím nahradiť. Ak niečo dáme z lásky, iste sa nám to stonásobne vráti. Pokiaľ aj nie tu na zemi, tak vo večnosti určite. Za túto vašu štedrosť vám patrí moje úprimné poďakovanie. Práve v takýchto chvíľach života sa aj na vás všetkých budú vzťahovať Ježišove slová: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších, mne ste urobili.“

MUDr. Mgr. Štefan Paľúch, riaditeľ Diecéznej charity

(zdroj: www.charitabb.sk)

Tieto slová povedal Ježiš pred mnohými stáročiami a tieto jeho slová sú platné aj dnes a budú platiť navždy. Keď sa pozrieme okolo seba, uvidíme veľa bratov a sestier, ktorí nemajú každodenný chlieb, ktorí nemajú kde hlavu skloniť, ktorým chýbajú základné životné podmienky. Viem, že mnohí sa do tejto situácie dostali sami, mnohých tam dohnala bieda sveta, v ktorom žijú. My tu ale nie sme na to, aby sme súdili a posudzovali. Ježiš nám opäť pripomína slová: Nesúďte, aby ste neboli súdení. Pre každého jedného z nás, ktorí sa máme lepšie, je povinnosťou, aby sme týmto ľudom pomáhali. Toto je aj jeden z hlavných cieľov Diecéznej charity, ktorá sa stará o tých najbiednejších a najslabších. Ale na svoje fungovanie potrebuje ako každá iná inštitúcia finančné prostriedky, ktorých sa jej zo strany štátu dostáva žiaľ málo. Preto sa obraciam s prosbou na Vás všetkých, ľudí dobrej vôle: Skúste otvoriť svoje srdcia a pomôcť tým, ktorých nikto nemiluje, ktorí sú na okraji spoločnosti, ktorí

Svetový deň chorých slávil aj v Rooseveltovej nemocnici

Vsobotu 12. februára 2011 si veriaci v banskobystrickej nemocnici F. D. Roosevelta, ako každoročne, pripomenuli Svetový deň chorých, ktorý je spojený so spomienkou na zjavenia Panny Márie vo francúzskom meste Lourdy. Priestory nemocničnej kaplnky zaplnili tak pacienti nemocnice, ako aj veriaci z rôznych mestských častí Banskej Bystrice, či personál nemocnice.

Strávili spoločný čas spojení rozmyšľaním nad chorobou a jej významom v našom živote. Po modlitbe posvätného ruženca sa začala mariánska akadémia, ktorú si pripravili mladí. Slovnohudobné pásmo popretkávali meditáciami, v ktorých zdôraznili veľkú moc Boha, ktorý je silnejší ako všetky naše utrpenia, či choroby. Vzťah človeka s Kristom by mal byť tým, čo dáva veriacemu človeku nádej v každej situácii, a teda aj v situácii choroby. Matka Božia je práve tou, ktorá sa usiluje o prehĺbenie tohto vzťahu s Kristom. Myšlienky dopĺňali mariánskymi piesňami a piesňami, ktoré hovorili o veľkej Božej láske na kríži.

Po mariánskej akadémii nasledovala svätá omša, ktorej hlavným celebrantom bol generálny vikár Banskobystrickej diecézy Mons. Marián Bublinc. Hlavný celebrant vo svojom príhovore priznal, že z pozície zdravého človeka je mimoriadne ťažké a náročné prihovárať sa človeku, ktorý trpí v chorobe. Ten zdravý si nevie predstaviť, čo prežíva ten, ktorý to zdravie nemá a túži po ňom, zamýšľal sa Bublinc. Tu zdôraznil úlohu Krista, nášho priateľa v utrpení, ktorý nám pomôže niesť naše kríže. Podotkol, že kto iný by to vedel lepšie, ak nie Kristus, ktorý sám prešiel veľkým utrpením a bolesťou.

V závere svätej omše Marián Bublinc ocenil každodennú obetu koncelebrujúcich kňazov dp. Juraja Adamkoviča a dp. Pavla Pakoša, ktorí sa venujú v pastorácii práve veriacim v Rooseveltovej nemocnici, a to už niekoľko rokov. Záver pripomenutia si Svetového dňa chorých sa niesol v duchu agapé, pohostenia, ktoré pripravili veriaci z Farnosti Banská Bystrica - Podlavice.

TK KBS informoval Ivo Novák

Na čo nemôžeme neodpovedať?

11. februára je v kalendári spomienka na Pannu Máriu Lurdskú. Na tento deň pripadá výročie prvého zjavenia Panny Márie v Lourdoch Bernadete Soubirousevej. V roku 1858, keď mala len štrnásť rokov, zjavila sa jej „Krásna Pani“ v jaskyni v lese pri zbieraní dreva. Dlhšie trvalo, kým sa tieto zjavenia

preskúmali a potvrdili, že sú pravé. Pri Massabiellskej jaskyni sa potom odohralo množstvo uzdravení a zázrakov. Doteraz patria Lourdy k pútnickým miestam celosvetového významu. Ľudia sem prichádzajú, aby prosili o uzdravenie. Preto sa 11. február slávi ako Svetový deň chorých. Aj u nás vo Farnosti Svätého Ducha v Podlaviciach sme si pripomenuli tento deň sviečkovým sprievodom a modlitbou pri jaskyni Panny Márie. Zároveň počas svätej omše prijali sviatosť pomazania chorých tí, čo potrebujú posilu, pokoj a odvahu znášať choroby alebo starobu.

Často sa pýtame sami seba, kde je možné nájsť teplo spoločenstva pre opustených, nešťastných a smutných ľudí. Pri slúžení svätej omše sme dostali odpoveď – aby sme my všetci pokrstení preukazovali úctu a pomáhali chorým. Ježišova obeta sa sprítomňuje vďaka viere, ale predovšetkým vďaka tomu, že si uvedomujeme veľkú lásku, pred ktorou nemôžeme ujsť a na ktorú nemôžeme neodpovedať. Láska sprítomňuje minulosť. Iba ona má moc vstúpiť do minulosti a preniesť ju do prítomnosti. Pri rozhovoroch s rodičmi, starými rodičmi a príbuznými nezostaňme ľahostajní a nenechajme ich bez opatery a starostlivej pomoci. Výzva pre nás všetkých je prosiť za umierajúcich, aby pocítili osobnú Božiu ochranu a príhovor Panny Márie.

Jana Ťazárová

Národný týždeň manželstva

Národný týždeň manželstva (NTM) sa v týždni od 7. do 14. februára na Slovensku uskutočnil tento rok po prvý raz. Cieľom NTM bolo informovať o výhodách a prínosoch manželského zväzku, povzbudiť ľudí k jeho založeniu a budovaniu.

V rámci NTM prebiehali akcie a podujatia, ktoré mali manželom pomôcť zlepšiť a rozvíjať svoj vzťah. Súčasťou bola aj mediálna kampaň a spoločenské udalosti, ktorých úlohou bolo upozorniť na dôležitosť manželstva pre jednotlivca, pre bezpečné prostredie detí, ale aj pre celú spoločnosť. Slávnostné otvorenie sa uskutočnilo v reštaurácii Barbakan v Banskej Bystrici, záverečný koncert pod názvom Manželia manželom sa konal vo Veľkom evanjelickom kostole na Panenskej ulici v Bratislave.

Počas týždňa od 7. do 14. februára sa iniciovalo konanie seminárov, prednášok, diskusných a romantických večerov v mestách a obciach, komunitách, farnostiach, spoločenstvách. Ich úlohou bolo budovať vzťah manželov, riešiť ich problémy a posilňovať lásku. Do akcie sa však mohli zapojiť aj samotné manželské páry tým, že počas tohto týždňa venovali svojmu manželovi/manželke viac času ako inokedy, pripravili pre neho/ňu prekvapenie alebo si mohli pripomenúť začiatky, zmysel a prínosy svojho manželstva.

Nápad usporiadať celonárodné podujatie na podporu manželstva vznikol v Anglicku v roku 1997 a jeho cieľom je vnášať kresťanské hodnoty do spoločnosti, a tiež poukázať na dôležitosť a prínosy manželstva pre spoločnosť i jednotlivca. V súčasnosti sa Týždeň manželstva koná v 11 krajinách, napríklad aj v Nemecku, Holandsku, Česku, Maďarsku, ale i mimo Európy – v USA či v Austrálii.

NTM sme si pripomenuli v nedeľu 13. februára aj v našej podlavickej farnosti, keď si počas svätých omší mohli všetci zúčastnení manželia obnoviť manželský sľub.

Zuzana Kuchelová

Fašiangové stretnutie (nielen) farskej rodiny

Bolo to masiek od výmyslu sveta, ktoré sa schádzali 26. februára v Kultúrnom dome v Banskej Bystrici – Podlaviciach, aby sa spoločne zabavili, potešili, zasúťažili. Ale tieto riadky nie sú len o deťoch, ale vekovo, áno, od tých najmenších (doslova) cez mládež, rodičov, „dospelákov“ až po dôchodcov, ktorí sa tiež nedali zahanbiť.

Milým obohatením fašiangového stretnutia bola súťaž o najkrajší – najchutnejší koláč či zákusok. 24 súťažných exponátov a za nimi zúčastnených gazdiniiek nebolo ľahké ohodnotiť, no nakoniec aj víťaz bol (Adriana Šubová), aj pochúťky zjedené, aj ceny rozdané, pre všetkých. Boli sme radi, že toto popoludnie a večer nebolo len o utužení starých vzťahov, ale aj o nových, ktoré prekračovali rámec farskej podlavickej rodiny – priestorovo i konfesiónálne.

Daniel Bédi

Fašiangy pohľadom pozvanej priateľky – list

Zúčastnila som sa na Vašom karnevale, ktorý organizovalo farské spoločenstvo v Podlaviciach. Bola som pozvaná ako hosť. Cítila som sa veľmi dobre, bola som veľmi milo prekvapená veľkou účasťou, krásnymi maskami, veselým programom a veľmi priateľskou atmosférou. Nálada bola výborná, veselá, všetci súťažili, tancovali, podarilo sa mi aj vyhrať v tombole. Páčila sa mi aj súťaž o najlepšie, najchutnejšie koláčik, najviac mi chutili pod číslom 3 a 14. Bolo to tam pekne upravené v štýle švédskeho stola. Páčilo sa mi, že v maskách boli aj dospelí, nielen deti. V maske „NOC“ som sa dobre zabávala, pripomenula som si svoje detstvo, keď som chodila na karneval ja.

Dúfam, že takýto karneval bude aj o rok a budem veľmi rada, ak sa na ňom budem môcť zúčastniť. Všetkým prajem veľa šťastia, zdravia a lásky. Na Váš milý karneval budem dlho v dobrom spomínať a taktiež na veľa milých ľudí, ktorých som tam stretla.

S pozdravom Dada (Oslancová)

Pútnici viery a pôstne obdobie

Nezáleží na tom, aké karty máme, ale ako vieme s nimi hrať.“ Tento výrok veselo „zaštebotala“ naša 12-ročná dcérka v jedno pochmúrne ráno. Práve som uvažovala nad tým, že už týždeň sa cítim unavená a chcem to nejako riešiť. Tento výrok ma naštartoval. „Veď počkaj“, povedala som svojmu telu, „ja ťa prekrvím!“ Športovo som sa obliekla a vybrala sa naschvál rýchlym krokom až šprintom pozdraviť Lurdskú Pannu Máriu. Po návrate domov som sa cítila veľmi sviežo. Daný výrok je z kalendára umelcov maľujúcich ústami a nohami, ktorých obrazy stále obdivujem.

Sme pútnikmi viery. Podľa Ignazia Larrañago viera znamená putovať, stúpať, plakať, pochybovať, dúfať, čakať, padať, vstávať, vzdychať, byť unavený... Máriin život tiež nebol turistikou. Jej veľkosť spočíva v tom, že na rozdiel od nás nereaguje s hnevom, netrpezlivo, so strachom. Je plná pokoja, viery, uzatvára sa do svojho vnútra, uvažuje. Čo mi chcú povedať tieto slová?

V pôstnom období sa modliame modlitbu bolestného ruženca. Priblížme si jeho jednotlivé tajomstvá:

1. Ktorý sa pre nás krvou potil.

Boh chce, aby naše srdce nebolo ľahostajné. Nie je hanbou mať strach, obavy zo zvládnutia skúšky. Prehlbujme si dôveru v Boha. Ježiš sa v ťažkej chvíli modlil.

2. Ktorý bol pre nás bičovaný.

Každá zmyselnosť dáva Ježišovi ešte bolestnejšie pociťovať údery biča - pôžitkárstvo, nečistota, túžba po hazardných hrách, alkohole...

3. Ktorý bol pre nás trním korunovaný.

Naša pýcha vtlačá trnie do Ježišovej hlavy. Do každého človeka bolo vsadené ego. Preto aj dodržiavanie Božích zákonov nám nie je všetkým prirodzené. Len láska k Ježišovi nás môže napraviť na správnu cestu.

4. Ktorý pre nás kríž niesol.

Každé hundranie robí Ježišovi krížovú cestu ešte ťažšou.

5. Ktorý bol pre nás ukrižovaný.

Neochota polepšiť sa zväčšuje útrapy Ježišových múk na kríži.

Čím väčší milujeme, tým viacej obdobie pôstu prežívame. Vo mne vyvoláva smútok, pretože po ňom nasleduje umučenie a ukrižovanie, toľké barbarstvo. Vnucuje sa otázka: „Prečo?“ Pretože iba po zvládnutí tejto púte (Ježišovej i našej) prichádza víťazstvo. A tu už moju dušu zalieva radosť a preniká pokoj. Ježiš zmýva naše hriechy na kríži a ponúka tým večnosť, otvorenie brány neba. (Spomeňme si na život Jána Pavla II: atentát, komunistický režim, vášnivý turista - a tu zrazu chodza pomocou palice. Statočne znáša i posledné skúšky v závere svojho života, tohto roku ho čaká blahorečenie.)

Čím väčšími milujeme, tým väčšiu radosť máme z drobných darov predkladaných nebeskému Otcovi. (Fatimské deti sa zriekali dobrôt a modlili sa za obrátenie hriešnikov).

Nebeská Matka nám zanecháva v Medjugorii takýto odkaz:

„Drahé deti, volám vás k osobnému obráteniu. Tento čas je pre vás! Boh nemôže bez vás uskutočniť svoj plán. Dávam vám zbraň proti Goliášovi:

1. modlitba ruženca - modlitba srdcom;
2. eucharistia;
3. Písmo sväté;
4. pôst;
5. mesačná spoveď.“

Uvažujme aj my vo svojom vnútri. „Čo mi chcú povedať tieto slová?“ Sme pútnikmi viery. Pôstne obdobie je tu pre nás. Je to čas, kedy sme povolaní k osobnému obráteniu. Čas, kedy sa môžeme podieľať na uskutočňovaní Božieho plánu.

Beáta Haviarová

Púť na Raticov vrch

Na pozvanie pána farára Daniela Bédiho sa 10 mužov našej farnosti zúčastnilo púte do Hriňovej na Raticov vrch, kde sídlia kapucíni a kde je nový kostol Fatimskej Panny Márie. Púť sa konala pri príležitosti sviatku sv. Jozefa, patróna mužov a otcov.

Odchádzali sme ráno o deviatej z parkoviska spred kostola na troch autách. Počasie nám prišlo, bolo pekne slnečno, čo nám umožnilo pokochať sa výhľadom na celú Poľanu i na mestečko pod ňou – Hriňovú.

Sv. omšu na Raticovom vrchu odslúžil pán farár Daniel. Bol to pre nás veľmi pekný duchovný zážitok, boli sme očarení z krásnej výzdoby kostolíka a samotnej sv. omše, ktorá bola len pre nás. Po jej skončení sme sa pomodlili Anjel Pána a poďakovali miestnemu kapucínovi za možnosť návštevy.

Cestou domov sme sa zastavili v Detve v kláštore kamelitánok, kde sme sa pomodlili a pozreli si kostolík v kláštore. Plní dojmov sme sa vrátili domov pred druhou.

Jozef Kulík

Narodili sme sa rok po sebe, sme od detstva nerozlučná dvojica. Všetky problémy, strasti i radosti života sme odjakživa riešili spolu, dve sestry, takmer ako dvojičky menom Zuzka a Katka. Žili sme si a žijeme takmer obyčajný život. Vyrastali sme na mestskom sídlisku a prázdniny sme tráviťvali u starej mamy v Hornej Vsi. Naša stará mama nás od detstva cez prázdniny vodievala do kostola, rozprávala o Bohu, vysvetľovala nám zmysel narodenia Ježiša Krista z Márie Panny, naučila nás potrebné modlitby, avšak stále sme pociťovali, že nám niečo chýba... vždy keď pán farár v kostole podával veriacim „telo Kristovo“, tak sme smutne sedeli na lavičkách a nevedeli, prečo nemôžeme prijať jeho telo aj my. Boli sme síce oboznámené s kresťanskou vierou, chodievali do kostola, avšak neprijali sme sviatosť krstu. Mnohokrát sme sa pýtali, prečo? Mnohokrát sme sa pokúšali túto sviatosť prijať, avšak vždy nám do cesty prišla nejaká prekážka... jednoducho nedarilo sa nám dostať sa medzi ostatných veriacich. Avšak jedného dňa sa naše cesty spojili s cestou pána farára z Farnosti Svätého Ducha v Podlaviciach. Od začiatku bol pán farár naklonený myšlienke náš krst uskutočniť, nevidel v tom žiadnu prekážku, čo nás samozrejme veľmi potešilo.

Avšak ani teraz nešlo všetko tak hladko. Do môjho života vstúpila choroba, pre ktorú som poučenie na istý čas musela odložiť... dokonca som rozmýšľala, že sa všetkého toho úsilia vzdám a zmierim sa s tým, že mi nie je súdené moju (našu) vôľu uskutočniť... Čím viac sa deň krstu a prijatia sviatosti prvého svätého prijímania a birmovania blížil, akoby som z toho všetkého mala obrovský strach, ba priam paniku z toho dôležitého kroku v mojom živote. V tomto období paniky mi veľmi pomáhala moja „dvojčka“ Zuzka. Zastávam názor, že všetko, čo sa deje, má svoj hlbší význam a zmysel, že náhoda nejestvuje. Zakaždým, keď mi prišla do života nejaká prekážka, nerozmýšľala som nikdy nad otázkou, „prečo práve ja?“, ale skôr „prečo?“ a aký to má mať v mojom živote význam. Samozrejme, že odpoveď neprišla hneď. Bolo otázkou času, kým som pochopila, čo mi chcel Pán Boh povedať tým, že priviedol do cesty niekoho, niečo, čo ma donútilo zamyslieť sa... spomaliť a utriediť si myšlienky tak, aby som vedela, ako ísť ďalej... Nech sa udeje čokoľvek vo vašom živote, Boh vždy vie, prečo je to tak. Teraz už viem, že práve v tohtoročnú Veľkú noc je ten správny čas prijať všetky sviatosti, a tak vojsť do jednej veľkej rodiny, ku ktorej nám vždy chýbal len jeden malinký krôčik. Už zmizol strach, panika a začala som pociťovať radosť z niečoho nového.

Týmto by som sa chcela poďakovať našej starej mame, pánovi farárovi Danielovi Bédimu a ostatným katechumenom, že nám pomôžu dokončiť našu cestu k Bohu...

Katarína Štulrajterová

Nedeľa Božieho milosrdenstva

Minulý rok v máji sme boli na púti v Poľsku, o čom ste sa mohli dočítať v *Duchovnom pohľade* č. 9. Medzi inými o tejto ceste písala aj Anka Maternyová. Keďže príspevok bol dosť obsiahly, časť článku ostala neuverejnená s odkazom, že ju uverejníme príležitostne. A príležitosť je práve teraz, pretože prvá nedeľa po Veľkej noci je Nedeľa Božieho milosrdenstva – dá sa povedať: srdcová záležitosť Jána Pavla II., ktorý práve v túto nedeľu bude blahorečený. A spomenutá časť článku sa týkala Krakova - Łagiewnik s bazilikou – sanktuárom Božieho milosrdenstva, ktorého obraz je i v našom kostole. Dajme slovo Anke:

Náplňou tretieho dňa púte bola návšteva Krakova a možnosť obnoviť sa v dôvere vo svetle Božieho milosrdenstva. V Łagiewnikoch, jednej z krakovských štvrtí, sa nachádza svätyňa Božieho milosrdenstva. Spravujú ju sestry z kongregácie Matky Božieho milosrdenstva. Môžeme tu navštíviť známy obraz Pána Ježiša a 5 kaplniek rôznych národností, ale aj uctiť si ostatky svätej sestry Faustíny. Pre nás bola k dispozícii Slovenská kaplnka, kde sme mohli spoločne sláviť Eucharistiu. Podľa slov Jána Pavla II., práve Eucharistia je nám zdrojom Božieho milosrdenstva. Ikonografický prierez kaplnky Sedembolestnej Panny Márie je koncipovaný ako cesta Panny Márie bolesťou, ktorá vrcholí a dostáva zmysel v Zmŕtvychvstalom Ježišovi Kristovi. Príbehy siedmich bolestí sú pretkávané vláknami Božieho Slova, ktoré zobrazujú a napomáhajú meditovať. Obrazy odohrávajúce sa na pruhu vo farbe uschnutej krvi sú vykreslené tŕňmi a celá séria tromi farbami – modrou Panny Márie, červenou bolesti Ježiša a bielou Ducha Svätého, doplnenými zlatom Božej slávy. Uvodná kompozícia otvára cyklus bolestí Panny Márie. Simeon Panne Márii jasne a neodvolateľne oznamuje jej vlastnú vnútornú i vonkajšiu budúcnosť Matky: „a tvoju vlastnú dušu prenikne meč.“ Bordová cesta bolesti Panny Márie sa začala...

„... a na znamenie, ktorému budú odporovať,“ – toto proroctvo sa začína vypínať veľmi rýchlo: Herodes sa cíti byť ohrozený. A vojaci v poslušnosti hriechu vykonávajú rozkaz. Zabijajú nevinné deti. A všetky matky trpia zranené zabíjaním vlastných detí. Boh chráni svojho jednorodeného Syna. Jozef bezodkladne plní vôľu Pána – tak, ako mu kázal, vstal, vzal za noci dieťa i jeho matku a odišiel do Egypta. Malý Ježiš sa cíti dobre, je unášaný v istote matkinho náručia. Matka ho chráni, modrá vlna Matky ho chráni. Ukazuje nám, že Matke môžeme plne dôverovať. V bolesti Matky sa rodí spása sveta. V srdci prebodnutom mečom bolesti zachovávala všetky slová. A syn sa vracia s rodičmi domov do Nazareta. S Matkou sa vracia na Cestu bolesti.

„Hľa, človek!“ vyhlásil Pilát v domnení, že v tomto zbitom a zúboženom ľudskom tele nemožno vidieť človeka, nieto Boha! A predsa sa Boh, najkrajší, najlepší, najvšemohúcejší, obetoval, pretože sám chcel, a neotvoril ústa. A Matka ticho trpí so Synom. Bolesť tak tichá, vnútorná a pokorná, že ju nespomína ani evanjelium. Spásonosné utrpenie Syna. Matkino utrpenie s nádejou. Cesta bolesti Matky sa križuje s Cestou kríža jej Syna. Naše hriechy, my sami ako vojaci rímskej posádky ho vedieme ako baránka na zabitie. Nastáva hodina spásy, blíži sa hodina Božieho Milosrdenstva. Syn dokonáva dielo spásy. Vyvýšený na kríž, ustanovený na pád a povstanie, ustanovený na znamenie, ktorému budú odporovať. Kríž je znakom spásy. Miestom obety. „Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.“ Duch i bolesť sa stretávajú v Ježišovom srdci a z neho obmyté Jeho krvou, plné milosti vychádzajú. Krížová cesta pokračuje ďalej. Cesta bolesti Matky tiež. Panna Mária sa posledný raz vidí so synom. Tak, ako ho v bolesti tela priviedla na svet, tak ho v bolesti srdca odovzdáva podsvetiu. Tak, ako ho v nádeji priviedla na svet, tak ho v nádeji na prisľúbené vzkriesenie odovzdáva Otcovi. Tak, ako On odovzdal Otcovi svojho ducha, tak mu ona odovzdáva Jeho telo. Tak Cirkev uchováva Božie Telo vo svätostánku. Tu sa vizuálne spájajú oba v jedno. Hrob a Bohostánok. Miesto, kde sa stretávame s Božím Telom. Klaniame sa mu. Ticho adorujeme.

„A zasa príde v sláve súdiť živých i mŕtvych a jeho kráľovstvu nebude konca.“ Sv. Cyril píše svoj Proglas, predslov k evanjeliu sv. Jána, ktorý evanjelium Ježiša Krista začína predslovom: „Na počiatku bolo Slovo...“ Spolu s bratom biskupom Metodom, ktorého nám určil múdry Petrov nástupca, nám ukazujú Cestu, Pravdu a Život – Krista a zároveň nám ukazujú prvý príklad – Pannu Máriu – ako po tejto Ceste kráčať, ako veriť a vyznávať túto Pravdu a ako žiť tento Život. Dali nám Slovo, Vieru, Písmo. Zasvätili nás Matke Slova, Bohorodičke plnej bolesti. A tak môžeme spolu s Matkou na vlnách farieb národa zlatým hlasom volať: „Ujal sa nášho národa, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, ako sľúbil našim otcom...“

„Ľudstvo nenájde pokoj, kým sa neobrátí s dôverou k môjmu milosrdenstvu.“ Tieto Spasiteľove slová nám odovzdala sv. Faustína Kowalská, rehoľníčka z kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva. Sestra Faustína spozorovala vo svojej cele Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie, druhou sa dotýkal hrude. Z rúcha na prsiach vychádzali dva lúče – červený a biely (svetlý). Ježiš jej povedal:

„Namaruj obraz, ktorý vidíš, s týmto nápisom: Ježiš, dúfam v Teba! (Ježišu, dôverujem v Teba!) Prajem si, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke, potom po celom svete. Sľubujem, že duša, ktorá bude tento obraz uctievať, nebude zatratená. Sľubujem jej už tu na zemi víťazstvo nad nepriateľom, najmä v hodine smrti. Ja sám ju budem chrániť, ako svoju česť... Domy a dokonca mestá, v ktorých sa bude tento obraz uctievať, zachovám a ochránim. Tieto dva lúče znamenajú Krv a Vodu. Svetlý lúč predstavuje Vodu, ktorá duše ospravedľňuje. Červený lúč je symbolom Krvi, ktorá je životom duši... Tieto dva lúče vytryskli z hĺbín môjho milosrdenstva vo chvíli, keď bolo moje zomierajúce Srdce na kríži prebodnuté kopijou. Tieto lúče ochrania duše pred hnevom môjho Otca... Odovzdám ľuďom nádobu, s ktorou majú prichádzať k prameňu milosrdenstva pre milosť. Tou nádobou je tento obraz.“

Úcta k Božiemu milosrdenstvu, podľa sv. Faustíny spojená s mnohými nezvyčajnými prísľúbeniami, vychádza zo súkromných zjavení, v ktoré nik nemusí veriť. No je to jedinečná ponuka. Pre nás všetkých...

Anna Maternová

Počas celej našej púte sme stretávali množstvo pútnikov, na každom kroku bolo vidieť vieru Poliakov v Božie milosrdenstvo i úctu k Panne Márii.

Poznámka na okraj (Druhá strana mince):

V médiách prebehla správa o stretnutí ministra kultúry D.Krajčera s predstaviteľmi cirkvi 24.2., ako aj médiami omieľaná polopravda o financovaní cirkvi: treba zdôrazniť, že štát nefinancuje cirkvi, štát len čiastočne prispieva na chod ústredí cirkvi ako napr. biskupské urady. Farnosti od štátu nedostávajú ani cent, iba kňaz je platený z týchto prostriedkov (Banskobystrické noviny MY: „Najnižšie platy učiteľia a farari“), a ak sa povie „štátne peniaze“ alebo že „štát financuje“, tie prostriedky štátu niekto tvorí: v roku 2000 83 % sa prihlásilo, že sú kresťania. Ešte k tomu treba niečo dodať?

D.Bédi

Som lektor – čítam Božie slovo

Služba lektora je veľmi dôležitá. Uvedomujem si, že je veľkým Božím darom, ak ju môžem robiť a sprostredkovať Pánovo slovo účastníkom svätej omše. Je však nutné aj tu spolupracovať s našim Darcom. To znamená – dôkladne sa na službu pripraviť.

Bez toho, aby som si uvedomila dôležitosť tohto úkonu, sa nemôžem za ambónu postaviť. Prečítať Božie slovo bez dôkladnej prípravy jednoducho nie je možné. Je potrebné, aby som pochopila, čo Pán chce týmto Slovom povedať, a to nielen mne, ale všetkým veriacim – počúvajúcim. A to stojí aj trochu času, prípravy. Ako pomôcky

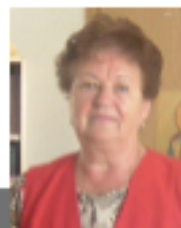

nám slúžia texty – čítanie na nedelu v Katolíckych novinách. V Rádiu Lumen tiež podrobne preberajú a vysvetľujú redaktori – biblisti správnosť čítania, intonácie ako i gramatickú presnosť prečítania textu. Nezainteresovaný by neveril, aké dôležité je správne prečítanie interpunkčného znamienka, bezchybné spodobovanie, správna intonácia otázok v texte a mnoho iných (na pohľad) maličkostí, ktoré sú však dôležitou súčasťou sprostredkovania Pánovho odkazu.

Dr. Žilineková podrobne tieto zákonitosti vysvetľuje v Rádiu Lumen každý piatok o 10:30 a v nedelu ráno po siedmej. Okrem toho si prečítam príslušnú stať Božieho slova niekoľkokrát nahlas. Je nutné, aby som sa počula a sama zistila, kde robím chyby. Snažím sa čítať tak, aby každé slovo bolo pre počúvajúcich zrozumiteľné, čo vyžaduje čítať pomaly a dostatočne nahlas. Nemenej dôležité je dôstojne a vážne sa postaviť za ambónu a dopriať si čas na nastavenie mikrofónu, prípravu okuliarov a iných dôležitých „maličkostí“. Veriaci musia cítiť, že mojimi ústami sa k nim v danej chvíli bude prihovárať

Modlitba lektora
Všemohúci Bože,
Ty si nás pozval k službe lektora,
požehnaj nás,
aby sme zreteľne prednášali slová
Svätého Písma
a svojim životom svedčili o tom,
čo ústami prednášame.
Amen

sám Pán. Preto, aby som pri svojej službe nezabudla na žiadnu dôležitú súčasť, obraciam sa s modlitbou k Duchu svätému: „Duchu svätý, príď a pomôž mi správne a dôstojne prečítať Božie slovo, pre väčšiu česť a slávu Božiu.“

Jozefína Kantarská

Služba v chráme a v okolí

Aj pracovná sekcia je službou na česť a slávu Božiu

Naša farská pastoračná rada má okrem iných sekcií vytvorenú aj pracovnú sekciu, ktorej úlohou je najmä pravidelné upratovanie kostola, fary a chrámového objektu. Túto prácu vykonávajú skupiny, ktoré sú formované z dobrovoľníčok, každý týždeň v sobotu ráno po svätej omši. Dôležitou súčasťou dôstojného prostredia pri vykonávaní bohoslužieb je tiež kvetinová výzdoba, ktorú vždy ochotne pripravuje Mária Králiková, príležitostne aj s pani kostolníčkou Máriou Ondruškovou.

Veľa záslužných prác vykonávajú brigádnici muži v areáli kostola, či sú to už rôzne stavebné práce alebo iné úpravy. Pýchou našej farnosti je aj okolie vysadené kríkmi a kvetinami, ktoré založil predchádzajúci správca farnosti pán farár Kazimír Divéky. Srdečne mu za to ďakujeme.

Verím, že v našej farnosti je veľa farníkov, ktorí majú v obľube pestovanie a úpravu záhrad a chceli by pomôcť a prejavíť svoje skúsenosti a znalosti aj pri našom kostole. Radi budeme, keď sa pripoja k doterajším ochotníkom a spoločne budeme napredovať v začatej práci. Toto všetko chceme odovzdať ako službu nášmu Pánovi, za jeho starostlivosť, ochranu a jeho nekonečnú lásku k nám.

V našich modlitbách ho prosíme o povzbudenie a pomoc v každej práci, ktorú chceme vykonávať na česť a slávu Božiu.

Božena Höferová

Internet náš každodenný

Na začiatok otázka: Viete, čo je B16? Takúto skratku používajú pre súčasného pápeža Benedikta XVI. užívatelia internetu. Žijeme v dobe, keď sa kontaktujeme rôznymi elektronickými kanálmi, ako sú sms, e-maily, videohovory. Sú súčasťou nášho každodenného života. Na tento štýl komunikácie prirodzene zareagovali aj cirkevné inštitúcie, počnúc B16 až po samotné farnosti. O tejto problematike sa hovorilo na stretnutí zástupcov farských médií Banskobystrickej diecézy, na ktorom sa zúčastnili aj zástupcovia našej farnosti. Mottom stretnutia bolo posolstvo B16: „Pravda, ohlasovanie a autenticnosť života v digitálnej ére“.

Podnetom na posolstvo sú projekty, ktoré umožňujú spájať subjekty RKC (Rímskokatolíckej cirkvi), pričom ich výsledkom je poskytnutie internetových služieb. Tým vzniká spoločný priestor, ktorého predmetom je poskytovanie rôznorodých informácií zo života RKC. Na Slovensku vznikol projekt Fara.Sk, úlohou ktorého je poskytnúť farnostiam kapacitu, kde môžu takéto informácie publikovať. Keď sa to rozmení na drobné, znamená to, že každá farnosť, ktorá požiadala o sprístupnenie takejto služby, má pridelenú vlastnú internetovú adresu, miesto pre svoje informácie ako aj farskú e-mailovú adresu. Naša farnosť sa tiež stala súčasťou tohto projektu. V rámci neho máme dostupné všetky už spomenuté služby. V prípade e-mailovej adresy je to bb.podlavice@fara.sk, ktorá je k dispozícii všetkým, ktorí chcú touto formou komunikovať s farnosťou či farským úradom, poštu z nej vybavuje p. farár Bédi.

Podlavickej farnosti bola pridelená internetová (web) adresa <http://podlavice.fara.sk> (ak niekomu chýba známe www, toto už nie je potrebné písať). Pri navštívení webovej stránky sa užívateľovi vždy zobrazí tzv. domovská stránka a z nej sa dá ísť klikaním na iné odkazy. Na stránke je možné nájsť informácie o histórii farnosti, vrátane štatistik o vyslúžených sviatostiach. Ak ste nedávali pozor, prípadne ste nepočuli nedefinované farské oznamy, nájdete ich tam. V prípade, že máte doma, či v zahraničí známych, ktorým chcete odporučiť niektoré číslo Duchovného pohľadu, samozrejme, že sú tu všetky (vo formáte pdf).

Súčasťou stránky sú internetové odkazy na iné inštitúcie slovenského, diecézneho ale aj mestského pôsobenia. Na stránke je aj stručná informácia o Farskej pastoračnej rade. V súčasnom období je aktuálna problematika darovania príspevku 2% nášmu neinvestičnému fondu, na stránke je informácia aj o tomto spôsobe poukázania prostriedkov. Na domovskej stránke je stručná grafická predpoveď počasia pre Slovensko a cirkevný kalendár na aktuálny deň. No a nakoniec, ako je možné najlepšie odprezentovať život farnosti, ak nie fotografiami? V jednotlivých galériách je možné nájsť fotografie z rôznych podujatí, slávností, ale aj zo zájazdov a púti.

Ako sa rodí príspevok z akcie? Na vytvorenie príspevku je potrebné získať fotografie, ktoré zrozumiteľne vypovedajú o akcii a účastníkoch akcie. Ako vhodný prostriedok na vytváranie fotografií na web je fotoaparát, len ojedinele mobilný telefón. Nafotené snímky sú vyselektované prípadne upravené a umiestnené na našom webe. Z jednotlivých akcií sa urobí galéria, pričom počet by mal byť približne 40, aj keď tento sa nedá jednoznačne určiť.

V článku, ktorý čítate, by som chcel poprosiť o pochopenie aj zo strany ľudí, ktorí sú fotografom rušení, ale nie je možné inak detailne nafotiť udalosť, preto je mnohokrát potrebné aj počas sv. omše prejsť po kostole a urobiť vhodnú fotografiu.

V budúcnosti je naplánované zaregistrovať našu farnosť aj na sociálnej sieti Facebook. Už viacero slovenských farností je členom Facebooku a vďaka tomuto členstvu je možná vzájomná výmena informácií o farských podujatiach medzi zaregistrovanými užívateľmi.

<http://podlavice.fara.sk>

L'ubo Mazúr, správca farskej stránky

Redaktori farských masmédií o ďalšom pôsobení v digitálnej ére

Digitálna éra a farská pastorácia boli hlavnou otázkou stretnutia redaktorov farských masmédií Banskobystrickej diecézy v nedeľu 30. januára 2011 vo Zvolene. Tradičné stretnutie pri príležitosti sviatku patróna Františka Saleského v zasadačke dekanského úradu Zvolen – mesto otvoril Mons. Marián Bublinc, generálny vikár diecézy. V mene diecézneho biskupa Mons. Rudolfa Baláža a v mene svojom poďakoval tvorcom farských masmédií za „drobnú mravenčiu prácu“, ktorú nezištne vykonávajú vo farnostiach. Zástupcom farských masmédií odovzdal knižné publikácie, dar Biskupského úradu na znak ocenenia ich služby.

Tohtoročné pápežské posolstvo pre oblasť masmédií s názvom Pravda, ohlasovanie a autentickosť života v digitálnej ére predstavil hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik. Šéfredaktorka domáceho časopisu Naše spoločensťvo Jana Krajčíková prítomným priblížila praktické skúsenosti a možnosti zatraktívnenia periodika.

Pozvanie na stretnutie prijali laici so svojimi kňazmi z farností :

- Levice – mesto,
- Banská Bystrica – Podlavice,
- Prievidza – mesto,
- Ziar nad Hronom,
- zástupca farského časopisu Farnosti Banská Bystrica - Fončorda a
- časopisu banskobystrických bohoslovcov Xaver,
- šéfredaktorka časopisu Farnosti Hriňová.

V neposlednom rade to boli domáci kňazi a redaktori z troch zvolenských rímskokatolíckych farností a zvolenskej gréckokatolíckej farnosti.

Marián Bublinc v kontexte vzťahujúceho sa sekularizmu pracovníkom masmédií odporúčal evanjelizačný príklad Františka Saleského a jeho orodovanie pri práci. V príhovore poukázal na prívetivú lásku a miernosť Saleského, tou svätý kňaz sprevádzal vyučovanie a ohlasovanie, aby tak privádzal srdcia ľudí k Bohu.

Ako pripomína posolstvo Benedikta XVI., ktoré predstavil hovorca Jozef Kováčik, v digitálnej ére sú kresťania pozvaní osobnými vzťahmi ohlasovať Evanjelium a byť autentickými svedkami pravdy na internete. „Nikdy nemala Cirkev toľko efektívnych prostriedkov na ohlasovanie Evanjelia ako dnes,“ zamyslel sa v tejto súvislosti hovorca. „Základná myšlienka internetu“, ako ďalej zdôraznil, „je to, že človek túži po spoločenstve.“ Prednášajúci poukázal na napätie, ktoré vzniká medzi cestou tajomstva a diskretnosti, ktorá je vlastná posvätným veciam a nezáväznosťou komunikácie na internete. Tá potom zvädza k parciálnej či povrchno predstavovanej pravde. Takzvaný digital divide – digitálne rozdelenie spoločnosti je jedným z negatívnych sociálnych dopadov z hľadiska nerovných možností prístupu k informáciám. Nosnou výzvou posolstva však zostáva „zjednotiť sa s dôverou a uvedomelou zodpovednou kreatívnosťou v sieti vzťahov, ktorú umožnila práve digitálna éra.“

Alojz Vlčko, šéfredaktor farského časopisu Bartolomej, preto priblížil dostupné možnosti sociálnych médií na internete, ktoré využíva aj Farnosť Prievidza – mesto. Farnosť Levice predstavila novovzniknutý elektronický farský časopis Michael, ktorý publikujú v plnej farebnosti bez väčšieho finančného zaťaženia. Do diskusie prispeli všetci zástupcovia zúčastnených farských masmédií.

Prítomní si vypočuli ponuky e-learningového vzdelávania redaktorov, ktoré priblížil jeho koordinátor Ján Gyulai, vedúci neziskovej organizácie Renovatio – nova. Vdp. Ján Sabol, ktorý pôsobí v Rádiu Lumen, priblížil prácu v rádiu, za banskobystrickú pobočku Televízie LUX sa pripojil Milan Spišiak a za Rádio Regina redaktor Michal Várošík.

Servis TK KBS, 31.1.2011

TK KBS informovala Zuzana Juhaniaková

Ďalší rok v činnosti Neinvestičného fondu PODLAVICE RKC

Neinvestičný fond PODLAVICE RKC pri Farnosti Svätého Ducha bol zriadený 24. novembra 2004. Cieľom jeho zriadenia bola podpora rozvoja duchovného života v mestskej časti Podlavice-Skubín, tvorba jeho infraštruktúry, rozvoj duchovnej, kultúrno-výchovnej a športovej aktivity mládeže a podpora exkurzno-vzdelávacích podujatí farnosti. V prvých rokoch činnosti fond predovšetkým prispieval darmi pre farnosť na budovanie oddychovej zóny voľného času v okolí kostola. Postupom času však fond svoju podporu stále viac orientoval na podporu duchovných aktivít vo farnosti. V roku 2010 fond podporil farskú púť do Bratislavy, Marianky a Šaština, víkendový pobyt mládeže farnosti v Habovke, farský časopis Duchovný pohľad a prispel na zakúpenie multimedialnej interaktívnej tabule v pastoračnej miestnosti (o jej využívaní viac v budúcom čísle). V najbližšom období by fond chcel podporiť plánované budovanie prírodného mini-amfiteátra a detského ihriska v areáli okolo kostola Svätého Ducha v Podlaviciach.

Štatutárnym orgánom fondu je správca fondu, ktorý riadi činnosť fondu a v praxi rozhoduje o všetkých záležitostiach fondu. Prvým správcom fondu, ktorý aj inšpiroval jeho zriadenie, bol d.p. farár Ing. Mgr. Kazimír Divéky. Od júla 2009 je správcom fondu d.p. farár Mgr. Daniel Bédi, SF.

Najvyšším orgánom fondu je päťčlenná správna rada, ktorá rozhoduje o použití prostriedkov fondu, schvaľuje rozpočet fondu, ročnú účtovnú uzávierku i výročnú správu fondu. Kontrolným orgánom fondu je trojčlenná dozorná rada. Keďže dňom 14. februára 2011 uplynulo trojročné funkčné obdobie všetkým členom správnej i dozornej rady, na zasadnutí oboch rád fondu dňa 4. februára 2011 zriaďovatelia fondu Peter a Helena Žebyovci poďakovali doterajším členom rád za ich prácu a v zmysle štatútu fondu vymenovali nové zloženie správnej i dozornej rady s účinnosťou od 15. februára 2011. Súčasne všetkým členom odovzdali vymenúvacie dekréty. Nová správna rada fondu pôsobí v tomto zložení: predseda - Ing. František Martišovič, tajomník - Ing. Eva Tribulová, členovia - Mgr. Peter Kapusta, Mgr. Antom Šuba, Ing. Zdenko Zitňák. Dozorná rada pôsobí v zložení: predseda - Ján Grěč, členovia - Ing. Július Pšenák, Lukáš Mlynárik. Na týchto faričkov je teda odteraz možné obracať sa so svojimi podnetmi k činnosti fondu. Služba v orgánoch fondu je dobrovoľnícka, nehonorovaná.

Fond združuje peňažné prostriedky získané predovšetkým ako 2% z daní z príjmu. Keďže pre rok 2010 bol fond vyradený (spolu so stovkami ďalších neziskových organizácií) z registra príjemcov 2% z daní, dobrodincovia našej farnosti poskytli svoje 2% z daní v roku 2010 spriateleneému fondu MICHAEL pri farnosti Fončorda. Na základe vzájomnej dohody a spolupráce s touto farnosťou dosiahol príjem od dobrodincov pre našu farnosť v roku 2010 sumu 818 €. Všetkým, ktorí k tomuto prispeli, osobitne správcovi fondu MICHAEL d.p. Petrovi Starošťíkovi, vyslovujeme týmto úprimné poďakovanie. Dňa 6. decembra 2010 bol náš neinvestičný fond PODLAVICE RKC opätovne zaregistrovaný do zoznamu príjemcov 2% z daní pre nadchádzajúci rok (povinnosť registrácie je každoročná) a v roku 2011 bude teda prijímateľom 2% z daní príjmu právnických i fyzických osôb.

Preto prosíme všetkých našich dobrodincov a priateľov, ktorí majú záujem pomôcť našej farnosti, aby svoje 2% z dane z príjmu do konca apríla 2011 venovali n.f. PODLAVICE RKC. Naše identifikačné údaje potrebné na vyplnenie formulára sú nasledovné:

Názov:	PODLAVICE RKC, n.f.
Právna forma:	Neinvestičný fond
Sídlo:	Skubínska cesta 6, 974 09 Banská Bystrica
ICO:	37954458
Číslo účtu:	4007956521 / 7500 (ČSOB)

Veríme, že aj v roku 2011 podporíte náš duchovný stánok a jeho aktivity!
Dakujeme.

Miroslav Haviar, predseda správnej rady fondu do februára 2011

Daniel Bédi, SF, správca fondu

Veľkonočná veršovačka

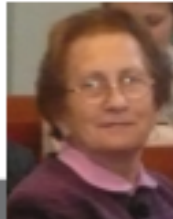
Veľká noc predo dverí,
ostaňte, chlapci, verní -
i napriek dievčat kriku -
dobrému svojmu zvyku.
Dievčatám veľa vody
a chlapcom málo škody!

Biskupský chlebík

25 dkg masla (Perla, Pama), 15 dkg práškového cukru, 8 žĺtkov, 2 vrecká vanilínového cukru.

Všetko vymiešať do peny. Pridáme 10 dkg hrozienok, 10 dkg kandizovaného ovocia, 10 dkg sekanych orechov. Pridáme sneh z 8 bielkov, do ktorého sme zašľahali 15 dkg kryšt. cukru. Zmiešame s maslom a pridáme 30 dkg hladkej múky.

Dať do vymastenej a strúhankou vysypanej formy (2 formy). Pečieme asi hodinu.

Anna Kralinská

Plánujeme 2011:

- 22.4. .... o 12:00 Krížová cesta na Veľký piatok ulicami Skubína
- 28.4. .... 4. výročie posvätenia (konsekrácie) kostola Sv. Ducha v Podlaviciach
- 30.4. .... Púť rodín na Staré Hory, popoludní opekačka – areál kostola v Podlaviciach
- 1.5. .... 7. duchovné stretnutie manželov o 9:00 v pastoračnej miestnosti
..... film Ján Pavol II.
- 8.5. .... Prvé sv. prijímanie
- 15.5. .... Nedela Dobrého pastiera - v Ríme kňazská vysviacka diakokona Ladislava Pokomého
- 13.5.-17.5... púť do Ríma s Neokatechumenátnym spoločenstvom na vysviacku
- 18.5. .... Primičná sv. omša novokňaza Ladislava Pokomého v Podlaviciach
- 4.6. .... 6. ročník Športových hier farnosti pri príležitosti Dňa otcov a Medzinárodného dňa detí
- 5.6..... 8. duchovné stretnutie manželov o 9:00 v pastoračnej miestnosti
- 12.6..... Turíce – Deň zasvätenia kostola Sv. Ducha v Podlaviciach (hody)
- 12.6..... 4. ročník festivalu kresťanskej piesne v Podlaviciach - nesúťažnej prezentácie farských pevákych zborov pôsobiach v Banskej Bystrici.
- 25.6..... Tradičný farský guláš
- 5.7..... Sv. Cyril a Metod - púť do Seliec
- júl ..... Tábor pre deti
- júl ..... Víkendové stretnutie rodín
- 23.-30.7. .... Turisticko-duchovný pobyt mladých farnosti v Habovke pod Roháčmi
- 24.7..... Posviacka áut a iných dopravných prostriedkov – Podlavice, Ufanka (sv. Krištof)
- 11.-21.8..... Účasť mladých farnosti na Svetových dňoch mládeže v Madride
- 1.9..... 9. výročie založenia našej farnosti – farský deň
- 15.9..... Púť na Tajovskú kalváriu (Sedembolestná Panna Mária)
- 17.9..... Birmovka (dátum je predbežný, môže sa zmeniť rozhodnutím Biskupského úradu)
- 8.10..... Púť do Nitry – miesta pôsobenia sv. Cyrila a Metoda, Nová Baňa – záver roľníckej nedele

(Zmena programu vyhradená!)

-db-

☺ Viete, ako sa dá najľahšie rozosmiať Pána Boha?
Začnite mu rozprávať o svojich plánoch.... ☺ ☺

Program bohoslužieb vo farnosti BB-Podlavice

Nedeľa.....	8:00, 10:00, 18:00
Pondelok.....	sv. omša nie je
Utorok - piatok.....	18:00
Sobota.....	7:30
Prikázaný sviatok (pracovný deň).....	8:00, 18:00

Poklona Oltárnej sviatosti:

- každý štvrtok 18:30 - 19:00
- 1. piatok v mesiaci: 16:30 - 18:00
- farské poklony: 4.4., 28.4., 1.9. od 10:00 do 18:00

Možnosť dennej osobnej adorácie v kostole: 8:30 - 18:00

Výsledky stolnotenisového turnaja, celkové umiestnenie

I. kategória:

1. Frederik Ťažár
2. Daniel Demian
3. Vojtech Höhn

II. kategória:

1. Matej Klinec
2. Lukáš Mlynárik
3. Ivo Pánik

III. kategória:

1. Miroslava Haviarová
2. Annamária Ťažárová
3. Veronika Čunderlíková

IV. kategória:

1. Marcela Šubová
2. Zlatica Snopková
3. Petronela Balážová

V. kategória:

1. Peter Tišťan
2. Miroslav Haviar
3. Igor Kucbel

Tabuľka o putovný pohár

Farnosti Podlavice

1. Peter Tišťan
2. Matej Klinec
3. Marcela Šubová
4. Frederik Ťažár
5. Miroslava Haviarová

(Článok o Vianočnom stolnotenisovom turnaji nájdete na strane 11.)

Veľkonočná veršovačka

Vzkriesený Pán
nech je ti sám
radosti zdrojom
v živote tvojom.

V spolupráci s

www.zmdesign.eu

Kňazský seminár sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici
v spolupráci s Katedrou biblických vied pri RKCMBF UK,
pri príležitosti blížiaceho sa jubilea príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu
pozyva na trojročný cyklus tematických prednášok pod názvom

SLOVOM ŽALMU

k jubileu

1150

Priebeh stretnutí:

1. Spoločné slávenie vešper o 19.30
2. Historický exkurz
3. Čítanie a výklad žalmov
4. Diskusia do 21.15

Obsah stretnutí počas prvého roka:

14.II. Blažení všetci (Ž 1-2) <i>Kriváň a Pribínov kostol</i>	19.IX. Dôvera v Božiu pomoc (Ž 27) <i>Lukavica (farnosť Žarnovica) a Kostol'any pod Tribečom</i>
14.III. Čože je človek? (Ž 8) <i>Lehota pod Vtáčnikom a Nitriansky hrad</i>	10.X. Modlitba v beznádeji (Ž 39) <i>Malá Lehôtka a Ducové</i>
11.IV. Bože, ty si môj Boh (Ž 22) <i>Selce a Bratislava</i>	14.XI. Čakal som na Pána (Ž 40) <i>Malý Krtíš a Nitrianska Blatnica</i>
9.V. Pán je môj pastier (Ž 23) <i>Dubové (farnosť Slovenské Pravno) a Devín</i>	12.XII. Nostalgia za Božou tvárou (Ž 42-43) <i>Veľké Kršteňany, Železná Breznica a Trenčín</i>
6.VI. O Pánovom zákone (Ž 19) <i>Horná Trnávka a Kopčany</i>	

Prvé stretnutie otvorí banskobystrický biskup Mons. Rudolf Baláž
14. februára 2011 o 18.30
svätou omšou zo sviatku spolupatrónov Európy spojenou s vešperami
v kaplnke Kňazského seminára.

Obsahom historických exkurzov bude predstavenie patrociníí sv. Cyrila a Metoda
v Banskobystrickej diecéze a sakrálnych stavieb z 9. storočia na území Slovenska.

VEĽKÁ NOC 2011

Program bohoslužieb vo Veľkom týždni v Podlaviciach

Deň	Dátum		Liturgia	Hodina	Poznámka
piatok	15.04.	Rodiny	Krížová cesta Sv. omša	17:15 18:00	Spoločná sv. spoveď od 16:00 -18:00
sobota	16.04.		Sv. omša	7:30	
nedeľa	17.04.	Nedeľa utpenia Pána (Kvetná)	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	svätenie ratolestí, pašie
pondelok	18.04.		Sv. omša	18:00	sv. spoveď od 17:00 hod.
utorok	19.04.		Spovedanie starých a chorých Sv. omša	od 9:00 18:00	sv. spoveď od 17:30 hod. pomazanie chorých
streda	20.04.		Sv. omša	18:00	sv. spoveď od 17:30 hod.
štvrtok	21.04.	Zelený štvrtok	Sv. omša Sv. omša	9:00 18:00	vo farskom kostole v BB; kostol otvorený na tichú poklonu do 21:00 hod.
piatok	22.04.	Veľký piatok	Krížová cesta Obrady	12:00 17:00	tichá poklona do 21:00 hod.
sobota	23.04.	Svätá (Biela) sobota	Obrady,sv. omša	19:30	tichá poklona od 9:00 hod.
nedeľa	24.04.	Veľkonočná nedeľa	Sv. omše	8:00 10:00 18:00	posviacka jedál 8:00; krst katechumenov 10:00 hod.
pondelok	25.04.	Veľkonočný pondelok	Sv. omše	8:00 10:00	večer sv. omša nie je!!

Daniel Bédi, SF, farár